

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 30, dimarts 3 de març de 2026

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 30 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament d'Educació i Formació Professional. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

La presidenta

Bona tarda. Comencem aquesta sessió de tarda extraordinària, aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional, per presentar el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026. Per part del Govern intervindrà el conseller de la Presidència.

En primer lloc em correspon demanar si hi ha alguna substitució?

Anna Erra i Solà

Sí. Bon dia, presidenta. Gràcies.

Per dir la substitució de la diputada Anna Feliu pel diputat Isaac Padrós.

La presidenta

Molt bé, senyora Erra. Sí, prenem nota.

Sí, senyora Lora?

Mónica Lora Cisquer

Sí, en el cas del Grup Parlamentari de VOX vinc jo, Mónica Lora, en substitució del Manuel Acosta.

La presidenta

Molt bé, també prenem nota.

Alguna substitució més? No?

Doncs també aprofitar aquest moment per desitjar una ràpida recuperació a la consellera d'Educació i Formació Professional, que em consta que s'està recuperant, afortunadament, molt bé, i per tant, enviar-li una forta abraçada, crec parlar en nom d'aquesta mesa i també en nom dels portaveus, i per tant, demanar al grup socialista que li facin arribar aquests desitjos sincers, molt sincers d'aquesta presidència, i també una forta abraçada.

Doncs si els sembla, anem a rebre el conseller de la Presidència.

(Pausa.)

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

Bé, doncs donar la benvinguda a l'honorable senyor conseller Albert Dalmau i també a la secretària general que l'acompanya, Teresa Sambola. També una salutació al públic en general, al públic que l'acompanya, l'equip del Departament que avui estan aquí, acompanyant el conseller de la Presidència per tal que intervingui per defensar el projecte de llei de pressupostos d'enguany en el Departament d'Educació i Formació Professional.

Per tant, senyor conseller, té vostè una primera intervenció d'un màxim de 60 minuts i per tant, doncs...

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Que posin la pantalleta...

La presidenta

Sí, esperem uns segons, temes logístics.

Sí? Molt bé, doncs, senyor conseller Dalmau, seva és la paraula.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies a la presidenta de la comissió, als membres de la mesa i als diputats i diputades. Saben que comparec avui davant d'aquesta comissió en una situació excepcional, doncs ho faig amb encàrrec de despatx de la consellera Niubó, que ahir vaig parlar amb ella, i a més em va demanar que els traslladés a tots l'agraïment pels missatges que li han enviat. Ella tenia moltes ganes de poder fer avui aquesta defensa del pressupost, és el pressupost que ha nascut fruit de les prioritats que ella, com a consellera, ha determinat, amb treball conjunt de tot el Govern, però sí que avui volia també enviar aquest missatge.

I en segon lloc, donar les gràcies a la secretària general del Departament d'Educació que avui m'acompanya, i a més avui entendran que també li he demanat que ens puguem repartir una part de la intervenció perquè pugui fer ella també una part de l'explicació dels números del mateix Departament d'Educació, i també a tot l'equip

que m'acompanya, al secretari de Formació Professional, al secretari de Millora Educativa, a la secretària general de la Presidència, el secretari de Governos Locals en l'equip del Departament d'Educació que avui està acompanyant-me, que a més els he de dir que són qui m'ha acompanyat durant aquest mes en el que portem treballant conjuntament i en el que a mi m'ha tocat assumir aquesta doble funció del Departament de la Presidència, junt amb el Departament d'Educació i Formació Professional

Volia fer aquesta introducció en el moment que avui, per segona vegada, ahir ho vaig fer per explicar les prioritats del pressupost en clau del Departament de la Presidència i avui, com els deia, des del punt de vista del Departament d'Educació i de Formació Professional. I ho faig sent molt conscient que el pressupost que avui presentem, en termes globals –m'hi referiré després sobre el pressupost global de la Generalitat– ha de donar resposta a les necessitats del sistema educatiu del nostre país, amb la diversitat del sistema educatiu del nostre país, posant la mirada en la nostra obligació que és en el conjunt del sistema públic, però també en la resposta que ha de donar l'educació concertada, al conjunt del sistema educatiu i també de la formació professional. Conscient que l'objectiu és donar resposta als més de 1,6 milions d'alumnes que estan escolaritzats en el sistema educatiu català, a ell ens devem, per a ells és el pressupost que presentem pensant en afrontar les prioritats que afronta el nostre sistema, els més de 98.000 docents que cada dia inverteixen el seu temps, les seves vocacions, el conjunt de la seva dedicació a aixecar no només les persianes, sinó la vocació de tants i tants i tants alumnes repartits al conjunt del territori. L'altre dia ho deia arran d'una pregunta parlamentària que responia en el Ple del Parlament, si el conjunt dels alumnes del nostre país avancen, avançarem tots; si deixem persones enrere, serà un fracàs col·lectiu que no ens podem permetre. I a més, ho faig sent molt conscient, de la mateixa manera que m'ho han sentit dir sempre quan un presenta pressupostos, i a més, amb una matèria educativa, que el sistema educatiu del país l'hem construït entre tots, i que avui és el Govern a qui li toca administrar aquesta realitat, a qui li toca exercir el lideratge, però el conjunt del sistema educatiu l'hem construït entre tots, amb els nostres encerts i els nostres errors, però la continuïtat institucional també ens obliga a fer-nos-els tots, també nostres, amb els nostres encerts i dels nostres errors. Però

avui crec que ens en podem sentir orgullosos, i per tant, especialment d'aquelles formacions polítiques que hem tingut responsabilitats de Govern en el passat, doncs de nosaltres és el resultat que hem arribat fins aquí. Ho faig amb aquesta vocació també de ser conscient de que molts de vostès han estès la mà al llarg de la legislatura, sent conscients que l'educació requereix de grans consensos de país i per això avui també en l'explicació que faré del pressupost m'hi vull referir.

Un pressupost que ha de respondre a quines són les necessitats del país –ara hi entraré des del punt de vista general– però que sobretot també ha de respondre en el cas del sistema educatiu, a quines són les prioritats que nosaltres ens hem fixat per al sistema educatiu en el nostre país. La primera té a veure en la millora educativa, amb la millora en l'aprenentatge dels nostres alumnes, dels resultats; estem preparant els alumnes del país per afrontar la seva vida adulta, per créixer en valors, per integrar-se en la societat de la que en formen part, perquè siguin persones amb sentit i esperit crític, perquè siguin persones que es desenvolupin en la seva vida en comunitat, a la vegada que puguin desenvolupar-se professionalment en el futur. I per tant, el primer eix té a veure amb la millora educativa, amb la millora dels resultats educatius, amb un sistema educatiu d'excel·lència.

La segona té a veure amb la inclusió i l'equitat. «El sol ha de sortir per a tothom», deia aquests dies el president. Garantir que el conjunt del sistema és capaç d'integrar el conjunt dels alumnes. Un infant al nostre país ha de ser un infant, amb independència d'on hagi nascut, de com es digui, d'on hagi vingut, de qui siguin els seus pares; l'obligació de les institucions públiques, l'obligació del sistema, és poder tractar al conjunt dels infants per igual sabent que no tothom és igual, i aquí rau la complexitat del nostre sistema. Per això, la necessitat de garantir la inclusió i l'equitat, no deixar ninguna persona enrere.

La tercera té a veure amb la formació professional i l'ensenyament al llarg de la vida. Forma part també d'aquesta voluntat en aquesta convergència que ha tingut en l'estructura del Govern el Departament d'Educació, en la Formació Professional les sinergies conjuntes que treballem des del punt de vista de la formació professional i al llarg de la vida.

I la quarta, molt emmarcada amb el que ha de ser la modernització i la transformació del sistema. Som conscients, ho he dit i he parlat des d'un punt de vista general. Ara entrarem en els detalls, però som molt conscients que el sistema té reptes. Té reptes compartits fruit d'una societat que avui és més complexa que fa temps enrere, té reptes compartits fruit de dinàmiques pressupostàries que es vénen arrastrant durant temps i que aquest pressupost té la vocació de poder revertir, i és en aquest sentit que nosaltres som conscients que no som aliens al context actual en el qual realitzem aquesta compareixença, soc molt conscient de quines han sigut les demandes dels professors, del professorat del país, expressades també a través dels representants dels treballadors i treballadores, però sobretot a través de la convocatòria de vaga i també a través d'aquest pressupost, volem donar resposta a algunes de les qüestions fonamentals que tenen a veure, no només amb l'aspecte retributiu, que és important, amb les qüestions que tenen a veure amb la transformació del sistema, amb la modernització del sistema, amb la reducció de la burocràcia, perquè les persones que estan dedicant-se a l'ensenyament es puguin dedicar exclusivament a l'ensenyament, que és el que ha de ser la nostra voluntat.

I per tant, com els deia, avui ens repartirem la intervenció entre jo mateix i la secretària general, procuraré no menjar-me tot el temps i, per tant els exposaré els números generals del pressupost i també ara hi entrarem des del punt de vista del detall de cadascuna de les partides. La consellera Niubó, el Departament i el conjunt de Govern saben que som conscients que l'educació concentra avui moltes demandes i expectatives, i és comprensible, perquè l'educació és una de les inversions, com he dit, amb més retorn social, cultural i econòmic, tant per a les persones individualment, com per al país sencer i per a la societat en el seu conjunt. I és cert que el sistema educatiu té fortaleeses, però també té reptes, també té les seves febleses que ens proposem revertir amb l'expressió d'aquest pressupost, i ho expressen així molts professionals, ho perceben les famílies i ho constaten les dades. Reconèixer-ho és el punt de partida, però respondre-hi amb responsabilitat i eficàcia és la nostra obligació, i en aquest sentit plantejem els números en els que ho fem, i que en aquest context, sempre ho he dit, calen acords amplis i prioritats clares, i per això presentem aquests pressupostos que no els veiem com una suma de partides, si m'ho permeten. Tindrem ocasió de poder entrar en el detall de les

partides, però la nostra obligació és no percebre'ls com una suma de partides, sinó com una explicació d'una voluntat política de transformació real del sistema educatiu en el nostre país, i el que veiem com una eina política de primera magnitud per convertir objectius compartits en realitats palpables. Una eina que volem fidel als compromisos adoptats en el marc d'aquest Parlament i amb el conjunt de la ciutadania, i una eina de la que volem treure el màxim rendiment i que esperem que pugui comptar amb el màxim suport possible.

Entrem en la qüestió fonamental, que és l'explicació dels pressupostos, i em permetran que abans d'entrar en el detall dels pressupostos en el marc del Departament d'Educació, no em pugui abstenir de la necessitat de recordar la rellevància que tenen els pressupostos del país. M'ho han sentit dir, ho vaig dir ahir mateix en aquesta comissió: el país necessita pressupostos. Venim arrastrant pròrrogues pressupostàries des de l'any 2023, i la realitat del país de l'any 2026 no es pot governar amb els pressupostos de l'any 2023, i això és una constatació fàctica. Avui el país necessita pressupostos. Els reptes de complexitat que tenim en matèria d'habitatge, d'infraestructures, de canvi climàtic, de seguretat, de sanitat o d'educació requereixen pressupostos

Fitxer 2

i requereixen dels consensos necessaris perquè els puguem adoptar.

Uns pressupostos que, a més, saben que ens agafen després d'un moment en el que l'economia creix. Ens trobem en un moment macroeconòmic que està permetent un creixement rellevant a Espanya, a Catalunya, per damunt de la mitjana europea.

I per tant, ens posa un vent, diguem-ne, de cua a favor de que puguem fer pressupostos que siguin expansius i que, a la vegada, aquests pressupostos puguin revertir en les polítiques concretes que el país necessita.

Jo els diria que aquesta oportunitat no la podem desaprofitar. Mirin els països del nostre entorn, mirin què està passant a altres països d'Europa que no es troben en moments d'expansió fiscal com ens trobem nosaltres.

També ho vull dir, perquè també vull ser just. Quan algunes vegades fem afirmacions, especialment, jo les he fetes, responent en qüestions d'educació o d'altres qüestions. Quan un mira enrere, no tots els pressupostos han sigut expansius. I no sempre ho han sigut només per vocació política. A vegades és perquè a les persones que els ha tocat gestionar el país, els ha tocat gestionar el país en situacions molt complexes.

I jo em faig el càrrec de què significa governar el país de l'any 2008, 2010, 2011, en plena recessió econòmica. I fruit d'algunes decisions que es van prendre en aquell moment, venim arrastrant necessitats del conjunt del sistema.

No és la mateixa la resposta que es va donar en termes macroeconòmics fruit de la crisi de l'any 2008 que fruit de la resposta que es va donar a nivell europeu, amb la cancel·lació de regles fiscals, diguem-ne, amb major augment de la despesa pública arran de la pandèmia.

I d'això no han viscut els pressupostos de la Generalitat, de tal manera que s'han sumat dues coses, sempre m'han sentit dir, no? La primera, qüestions que tenen a veure amb el context fiscal, la segona que, tenen a veure amb l'infrafinançament que pateix el nostre país, i que, els hi he de dir, hem procurat revertir, fruit d'un nou sistema de finançament acordat amb Esquerra Republicana, que posa damunt de la taula del país l'oportunitat de sumar 4.700 milions d'euros més a partir de l'any 2027.

Però és veritat, i ho veuen aquí a les dades, 49.162 milions, que suposen 9.000 milions més que el pressupost de l'any 2023, que suposen un vint-i-tres per cent més de recursos que el país ha de ser capaç de poder aprofitar.

I ho dic amb aquesta contundència, perquè quan un veu l'evolució dels diferents pressupostos de la Generalitat, veu que aquest té un creixement rellevant, que és un pressupost expansiu que ens permet fer polítiques com les que avui comentarem.

I ho dic en aquests termes perquè s'ha expressat, en algunes ocasions, sobre si el país pot prescindir de l'eina dels pressupostos. El país no pot prescindir de l'eina dels pressupostos, de la mateixa manera que ens ho han sentit dir sempre.

Els he de dir que el meu grup pot comparèixer en aquesta cambra havent sigut un grup que, quan ha estat a l'oposició, ha estès la mà sempre per arribar a acords de

pressupostos, perquè creiem que en el moment en el que estem, el país necessita estabilitat, el país necessita mirada llarga i el país necessita poder aprofitar tot el seu potencial.

Com els deia, aquest creixement, que si anem a la diapositiva següent, quan un veu el capítol de les inversions, que és allà on es posa l'èmfasi a l'accent sobre on estan els projectes de futur d'un país, especialment en allò que té a veure amb les transformacions de fons, creix el nivell del capítol d'inversions fins als 4.146 milions d'euros, el que suposa un creixement del quaranta-cinc per cent, sabent que veníem d'uns anys en els que, a més, veníem executant recursos addicionals que ens havien vingut fruit dels fons dels fons Next Generation.

Jo sempre ho he dit, no? Quan un vol veure la salut d'una empresa, va veure el seu balanç i el seu quadre financer. Quan vol veure el projecte de futur d'una empresa, en aquest cas d'un país, ha d'anar a mirar on està posant els recursos.

Si estem posant els recursos de les inversions en els projectes de futur que tenen a veure amb la construcció de nous centres educatius, en el reforçament de la xarxa hospitalària, en el desenvolupament d'infraestructures per fer front al canvi climàtic, com la xarxa tramviària, en aquest cas al Camp de Tarragona, o com pot ser el reforç de la xarxa ferroviària del país. És allà on estem fixant el nostre full de ruta del futur.

I, per tant, els hi dic, no és menor que aquest Govern hagi decidit ubicar un esforç tan important en els seus pressupostos, en el seu capítol d'inversions, en aquests 4.146 milions.

Que després, quan entrem en el Departament d'Educació, veurem quin reflex té des del punt de vista de revertir, diguem-ne, una tendència que havia sigut contínuament a la baixa en les inversions en el conjunt del sistema educatiu. Després ens preguntem com tenim els centres del país. I, per tant, dic, la necessitat de poder comptar amb aquest capítol d'inversions.

I els hi faig aquesta consideració sabent que avui el projecte de pressupostos que presentem arriba sense els acords o sense els suports necessaris encara per poder ser aprovats. No en soc aliè i sé que sortirà en el marc d'aquest debat.

Els he de dir que l'obligació del Govern era presentar els pressupostos. Ho ha fet, diguem-ne, amb un diàleg amb el conjunt del Grup Socialistes i Units per Avançar, i ho ha fet havent arribat a un acord amb el Grup dels Comuns, a qui vull agrair la valentia d'haver arribat a un acord.

Sempre m'ho han sentit dir, crec que el país necessita acords, que el país, per avançar, necessita que les persones que pensem diferent siguem capaços d'acordar. I, sobretot, que hi ha més valentia en l'acord que en el desacord.

L'acord implica posar propostes; l'acord implica ser possibilista; l'acord implica fer renúncies, però l'acord implica avançar. Arribar a acords implica avançar. I, per tant, ho faig, evidentment, amb una mà estesa a escoltar les propostes del conjunt de la cambra. La voluntat del Govern Saben què és l'aprovació dels pressupostos amb aquells grups que varen donar suport a la investidura del president Illa.

I quan un mira enrere en aquest any i mig, ho vaig dir l'altre dia a la Comissió d'Afers Institucionals, i ho dic avui a la Comissió d'Educació. De nou, quan un mira enrere, aquest Govern va començar a caminar ara fa gairebé un any i mig, i ho va fer amb una majoria, no?, a la cambra que li va atorgar confiança per a la investidura, en soc molt conscient, li va atorgar la majoria per a la investidura per iniciar un projecte de país que tenia la vocació d'obrir una nova etapa a Catalunya.

Ho hem fet sempre sense arrogància, perquè ho hem fet posant en valor la tasca dels governs anteriors. Jo soc molt conscient de quines han sigut les aportacions que han fet des dels governs de Junts fins al Govern d'Esquerra Republicana.

El Govern que els parla els va tocar entomar el llegat del Govern republicà del president Aragonès, que l'hem posat en valor, perquè som molt conscients de quin és el volum ingent de projectes que ens vàrem trobar iniciats que han permès que nosaltres haguem inaugurat escoles durant aquest primer any, que haguem posat la primera pedra a nous centres hospitalaris, que haguem posat en marxa polítiques d'infraestructures, perquè també beu del llegat de les persones que abans que nosaltres varen estar al capdavant del país.

I en soc molt conscient d'aquesta qüestió, i és per això que fem una apel·lació, de nou, a que aquests pressupostos siguin un espai de confiança sobre el qual el Govern està disposat a treballar, a negociar, a ser generós des del punt de vista de

la negociació pressupostària per poder arribar a un acord més enllà de l'acord que ha arribat amb els Comuns, a un acord també amb el grup d'Esquerra Republicana.

I ho dic des d'aquest punt de vista, perquè s'hi afegeix, durant aquestes darreres hores, algunes qüestions de fons que crec que hem de comentar. El món està començant a entrar en una etapa d'incertesa. El món avança cap a una etapa d'incertesa fruit de les polítiques que estem veient en els Estats Units, fruit del que està passant a l'Orient Mitjà, que tindrà conseqüències macroeconòmiques damunt de l'economia europea, damunt de l'economia catalana.

I és en aquest sentit en el que en un moment en el que ja hi ha una onada d'incertesa en el món, en el que l'obligació a Catalunya és que [#07:20]lidiem un espai de certesa i de confiança. Que davant d'un moment d'incertesa màxima en el món, a Catalunya donem una finestra, obrim una finestra de confiança i de certeses, i, avui, les i confiança i les certeses passen per arribar a acords i aprovar pressupostos.

La major eina per donar confiança i certesa al país serà que el país tingui uns bons pressupostos. Uns pressupostos dialogats, uns pressupostos exigents, uns pressupostos acordats, però uns bons pressupostos que posen 9.000 milions a damunt de la taula per a les polítiques necessàries que necessita el país, des dels serveis públics fins a la reactivació econòmica, i 4.146 milions en matèria d'inversions.

Aquest és el millor missatge de certesa que nosaltres podem enviar després de veure la situació tan complicada que s'està vivint al món en aquest sentit. I ho faig també dient que quan un fa una mirada en què ha passat en aquest any i mig de balanç de la legislatura, ho faig amb orgull i sent molt conscients de que durant aquest any i mig hem pogut avançar fruit dels acords que hem arribat amb Esquerra Republicana i els Comuns.

Jo no me n'amago; me'n sento a l'inrevés, molt orgullós dels acords amb els que amb els que hem pogut arribar. En matèria d'habitatge, en matèria de finançament, en matèria del traspàs de Rodalies. Hem fet moltes coses junts i queden moltes coses per fer. I és en aquest sentit que, de nou, apel·lo a aquest exercici de confiança per poder acordar, negociar i pactar els millors pressupostos que el país tingui.

Estem satisfets del camí que hem recorregut i creiem que encara hi ha molt de camí per fer. Per tant, doncs, el Govern reitera aquesta, aquesta vocació de mà estesa, no?

Permetin-me entrar, en concret, sobre els pressupostos en matèria d'educació. Arribem a una xifra molt rellevant de 8.356 milions, una xifra que inclou els fons MRR, que encara venim arrastrant de diferents exercicis, i els recursos gestionats pel CTTI, que és l'espai a través del qual es concentra la transformació digital del propi departament.

Això suposa, en termes reals, en termes absoluts, un increment addicional de 1.600 milions addicionals per a l'educació i la formació addicionals a l'any 2023, el que significa un 24,46 per cent més.

Aprovar aquests pressupostos significa comptar amb 8.356 milions en matèria educativa i afegir 1.600 milions addicionals al pressupost en matèria d'educació i formació professional al país. Per fer les inversions que necessitem en els centres; per millorar en la inclusiva; per millorar l'equitat; per augmentar les places que hem ubicat, les set mil places de formació professional, necessitem aquests recursos que van en la línia de reforçar no només els que són els compromisos del Govern, sinó per poder fer efectius els compromisos subscrits en els acords d'investidura.

En tot cas, tornant als números globals, els més de 8.000 milions d'euros que proposem en aquest pressupost suposen també un increment del noranta per cent si el comparem amb el de fa deu anys, el de l'any 2015.

Aquesta mirada a la darrera dècada ens permet constatar un canvi de tendència, deixar enrere, si m'ho permeten, l'època de les retallades, ja fossin ideològiques o conjunturals pel context econòmic, combatre la precarietat acumulada i recuperar de manera progressiva la capacitat i la qualitat dels nostres serveis públics.

Un canvi de tendència que s'havia començat a dibuixar en els darrers anys, ho hem dit. Som conscients de què hem rebut el testimoni de governs anteriors que han assentat les bases de millores en el sistema educatiu, que ens fem nostres, i, per tant, del Govern anterior, i que aquest pressupost vol continuar i vol reforçar fent un pas més en dues direccions, si m'ho permeten.

La primera, augmentant la inversió educativa i orientant aquests recursos a quatre àrees fonamentals, les he descrit abans. Millora educativa, inclusió i equitat, formació professional i al llarg de la vida i la transformació del conjunt del sistema, que són les prioritats que la secretària els detallarà després, no? I segon, aprovant un pressupost que doni més estabilitat al departament i el conjunt del sistema educatiu.

Com d'important és en el moment en el que estem tenint uns pressupostos que no només siguin una eina de planificació, sinó que siguin una eina de certeses, també, per al conjunt del professorat i de l'alumnat del nostre país.

Un pressupost que ha de garantir la infraestructura humana i material necessària per funcionar i ajudar-nos a consolidar aquests recursos que en altres moments han depès massa de fórmules provisionals, conjunturals, i que, per tant, intentem consolidar en aquest pressupost.

Perquè ho deia abans i ho reafirmo, eines diguem-ne, suplementàries al que seria un pressupost, per nosaltres són eines que permeten gestionar la contingència. És cert, el país pot incorporar suplements de crèdit. Pot incorporar suplements de crèdit, però es perdrien de 1.500 milions, que és el pressupost equivalent al Departament d'Universitats i Recerca.

Tot el departament del sistema universitari català i dels centres de recerca de Catalunya és equivalent al que es perdria si no hi haguessin pressupostos i hi hagués un mecanisme alternatiu de suplements de crèdit. I és per això que, hem dit que el país no pot gestionar la contingència, més en un moment d'incertesa com el que hi ha ara. És un moment en el que toca gestionar les qüestions de fons i les prioritats de fons que té el país. I per això demanem afegir-hi aquest àmbit, no?

Entrem ara, si m'ho permeten, a desgranar el pressupost. Ho faré des d'un punt de vista general, per capítols. Ara entrarem després a les polítiques concretes, i algunes qüestions que, a més, avui, en volia fer referència, no?

Ho he dit abans, el sistema escolaritza 1,6 milions d'alumnes, 5.433 centres arreu del país, la meitat dels quals titularitat del Departament d'Educació i Formació Professional, i que concentra més de la meitat del personal de la Generalitat.

Sempre ho parlem, el departament amb la gestió directa més important de capítol u, de les nòmines, de la Generalitat és del Departament d'Educació, amb una complexitat administrativa tremenda, que, a més, intentem anar estabilitzant cada vegada més en la seva gestió administrativa. I, per tant, ara m'hi referiré.

Aquestes dades ens situen com el segon departament amb més volum pressupostari de la Generalitat, per darrere del de Salut, però, sobretot, com el primer, ho he dit, en gestió directa, no?

És des de la perspectiva que ens donen aquestes xifres que podem entendre, per exemple, el pes del capítol u, que el fem créixer en gairebé 1.000 milions respecte al pressupost del 2023. Hi invertirem 5.300 milions, el seixanta-quatre per cent del pressupost.

El seixanta-quatre per cent del pressupost dedicat, destinat directament a les persones que ensenyen o que tenen la seva dedicació de forma exclusiva en el sistema educatiu. Un capítol u que és reflex d'un sistema intensiu en recursos humans, perquè, en essència, no?, l'educació és la creació de vincles entre els seus docents i l'alumnat.

Perquè en una educació, sovint, fem referència a una sèrie d'indicadors clau, graduació, assoliment, competències, que són els indicadors que ens importen. Però hem de ser conscients que, quan ens hi referim, en realitat, el que parlem és d'aprenentatges que s'adquireixen a les aules i que parlem de persones, persones al servei de persones. I, per tant, aquest seixanta-quatre per cent, aquests 1.000 milions d'increment en el conjunt de places que s'incrementen en el sistema educatiu.

Dit això, el capítol u no és l'únic que augmenta. El capítol 2 de despeses corrents de bens i serveis puja per donar cobertura a les necessitats del dia a dia dels centres. Per exemple, la contractació de monitoratge de suport, per 38 milions. I el capítol 3, doncs, afortunadament, ja que és la previsió amb menor despeses financeres, comença a decreixer, no?

El capítol quatre, transferències corrents. Experimenta un creixement que reflecteix, entre altres qüestions, per comentar algunes de les qüestions que tenim avui aquí, no?, el reforç de les transferències als consells comarcals, claus per sostenir els

serveis essencials arreu del territori, transport escolar, per posar un exemple, i els recursos que destinem al Consorci d'Educació a Barcelona, peça important per volum i capacitat de lideratge en el seu sistema, que comptarà amb un pressupost de més de 165 milions d'euros per gestionar més de tres-cents centres públics i un divuit per cent de l'alumnat de tot Catalunya.

I, per últim, el creixement més destacable, que és el de les despeses de capital, on trobem el principal augment percentual del pressupost en un vuitanta

Fitxer 3

per cent. Aquí és on destaquen les inversions reals 258 milions en millores directes als equipaments educatius i, d'altra banda, les transferències de capital del capítol VII, que s'ajustaran d'acord a les qüestions que tenen a veure amb el suport directe als ajuntaments.

Quan parlem de l'evolució del conjunt dels centres que té el país, d'aquests 2.530 centres públics que té el país i moltes vegades ens preguntem tots plegats: Quin és el seu estat? Quin és l'estat de manteniment que tenen? Quina és la qualitat dels centres que hi ha al país? Mirem aquesta gràfica i reflexionem-hi tots plegats. Quan ens preguntem quin és l'estat de la infraestructura educativa en el nostre país i quins són els recursos que hem dedicat com a país a invertir en els espais on eduquem els nostres fills i filles, mirem aquesta gràfica i crec que ens responem per si sols. I és per això que aquest govern ha volgut fer una aposta molt rellevant per augmentar fins als 258 milions d'euros la política d'inversió directa en la millora dels centres educatius. I no ho volem fer sols. Ho volem fer, a més, de la mà dels ajuntaments del conjunt del país. Volem fer-ho posant mecanismes d'actuació directe en els ajuntaments.

I és en aquest sentit que també avui els vull anunciar que hem creat un nou fons, el programa Actualitza escoles, amb més de 100 milions per poder fer actuacions de manteniment i transformació al conjunt dels centres del país de la mà dels ajuntaments. Afegim en aquest pressupost un nou fons de més de 100 milions d'euros d'inversió directa en el conjunt dels ajuntaments..., en el conjunt dels centres educatius del país, perquè els nostres infants puguin estudiar i puguin desenvolupar-

se com a persones en uns centres de millor qualitat, que estiguin més mantinguts, que estiguin més cuidats, més a l'alçada de les necessitats que el país necessita.

I és fruit també dels acords a què hem arribat amb altres formacions polítiques, també amb els comuns, que fem un reforç en les polítiques vinculades a la inversió en centres educatius. Aquest és l'espai i aquest és el camí que nosaltres hem de fer si volem iniciar un camí que no tingui marxa enrere. No serà fàcil, perquè amb aquests 258 milions ens situem –ara ja hi veig poc, cada vegada hi veig menys– però ens situem en l'escenari de fa gairebé més d'una dècada enrere. Revertir la situació de la inversió que hem fet en els centres educatius en els darrers quinze anys requerirà temps. Com més pressupostos tinguem, més ràpid anirem. Quan més ambició hi posem als pressupostos, més ràpid anirem. I els nostres infants tindran una millor educació de qualitat al conjunt del país.

També ho dic des d'un punt de vista de la cohesió territorial, l'educació i el nostre sistema educatiu no només és una eina de cohesió social al nostre país, és una eina de cohesió territorial. Si nosaltres volem un país que sigui divers, que sigui plural però on les persones puguin desenvolupar el seu projecte vital arreu del territori, sense importar si a la demarcació de Lleida viuen a la plana de Lleida o al Pirineu, si viuen a les comarques centrals o a les Terres de l'Ebre, si volem que les persones puguin desenvolupar el seu projecte personal i professional, amb independència de si viuen a la ciutat o a les zones rurals del país, necessitem invertir en els centres educatius.

Jo he recorregut el país, com ho ha fet la consellera d'Educació, com ho han fet molts de vostès, i he vist els mateixos barracons que veuen vostès. He recorregut el país i he vist nanos menjant en el passadís d'una escola perquè feia més d'un any i mig que l'escola estava estintolada. Si volem començar a revertir aquest camí, aquest és l'espai que nosaltres hem de fer. Cal invertir en la millora de la infraestructura dels centres educatius. Ens ho agrairan els alumnes, ens ho agrairan les famílies i ens ho agrairan els docents, que són les persones que treballen dia a dia en aquestes condicions. I, per tant, avui aquest anunci –que em sembla rellevant– d'augmentar la inversió en 258 milions d'euros amb aquest nou pla Actualitza de 100 milions d'euros, amb els quals pretenem començar aquest mateix

estiu a fer actuacions. Actuacions que vindran acompanyades de les actuacions de confort climàtic a les aules, que és un repte que tenim des de fa molt de temps des del punt de vista d'unes onades de calor cada vegada més emergents i uns episodis de fred també més extrems. I, per tant, per poder invertir en tot un programa que té a veure en l'acondicionament del confort climàtic, que és un camí de mig recorregut, però cal començar a posar inversió ara.

I en global, crec que els he de dir que quan un veu aquest pressupost crec que presentem una bona proposta. També ho vaig dir ahir a la Comissió d'Afers Institucionals. Aquest pressupost no és una mera expressió comptable, és una proposta de país per al conjunt del país, per al sistema educatiu de país, i és una proposta que cus territorialment Catalunya, que dona múscul i eines a l'administració i que prioritza la inversió en les persones. Aquest és, evidentment, el cas també en matèria d'educació.

I ara li passaré la paraula a la secretària general, tot recordant, com ho he fet abans, que davant nostre tenim l'oportunitat de decidir on volem ubicar el país, si volem ubicar el país pel carril d'un país que funcioni, si volem, davant de les amenaces que tenim d'inestabilitat a nivell mundial, si tenim de les amenaces dels populismes, dels extremismes en el nostre país, calen pactes de país per fer que el país funcioni, especialment entre les entre les formacions democràtiques, entre els demòcrates del país. Cal fer avançar el país per la via dels acords. I els diu algú que no demana una política d'adhesions sense més a les seves polítiques. Creiem que la tasca de l'oposició contribueix a fer millor el govern i la tasca de l'oposició. No és dir que sí a tot a les propostes del Govern, però la tasca compartida que tenim grups parlamentaris i els membres del govern és ser capaços de poder arribar a acords. Podem tenir discrepàncies, podem tenir visions diferents, però la nostra vocació és poder arribar a acords.

Soc molt conscient que els acords a vegades no són fàcils, que els acords de vegades no són fàcils i que hi han acords que requereixen temps. Ho he dit abans quan he fet referència a algunes de les qüestions importants per l'avenç de l'autogovern del país en el que s'ha pogut avançar al llarg d'aquest any i mig. Hem avançat en matèria de finançament? Sí, solucionant un problema que feia més de

tretze anys que estava caducat i en un any i mig hem sigut capaços de bastir una proposta molt ambiciosa, pactada amb un grup com ha sigut Esquerra Republicana per posar damunt de la taula més recursos per al país.

Hem pogut iniciar un traspàs en el servei en el servei de rodalies. Ho hem fet amb una solució complexa, realista, que fixa un camí per millorar d'una vegada per totes el sistema ferroviari en el nostre país. Sé que hi ha grups que venen aquí i defensen solucions màgiques. Solucions màgiques, no n'hi ha. Ja tenim tots una edat com per –més avui, parlant d'educació– com per entendre que solucions màgiques, no n'hi ha enlloc i que només es pot avançar per la via de poder arribar a acords i pactes.

Cal, doncs, també amb aquest missatge també enviar un missatge que el Govern està compromès amb el conjunt dels acords d'investidura que va subscriure. N'hi ha alguns que van més ràpid per la seva naturalesa, per l'oportunitat política, perquè hem pogut treballar-hi abans. N'hi ha alguns que tenen major dificultat. El Govern seguirà a la taula treballant perquè es compleixi el cent per cent dels acords d'investidura, ja sigui amb el grup d'Esquerra Republicana, ja sigui amb el grup dels Comuns. Els acords als quals s'arriba, el Govern hi està compromès i es compleixen i es compliran. Justament perquè defenso que hem complert i estem complint, estenc la mà de nou perquè aquests pressupostos puguin ser no només presentats, puguin ser tramitats, puguin ser discutits, puguin ser negociats i puguin ser aprovats.

I ara la secretària general del Departament entrarà en més detall en algunes d'aquestes xifres que hem explicat.

Teresa Sambola (secretària general d'Educació i Formació Professional)

Gràcies. Moltes gràcies, conseller. Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, bona tarda a tothom. Com deia el conseller, els exposaré el detall de la proposta per a Educació i Formació, repassant els quatre eixos polítics que orienten la nostra acció amb les seves principals palanques respectives i les dimensions econòmiques corresponents. Els quatre eixos –els repeteixo, els ha explicat molt bé el conseller– són la millora educativa, l'educació inclusiva, la formació professional al llarg de la vida i la modernització del sistema d'educació.

Entrem, doncs, en el primer eix, la millora educativa. Què vol dir exactament quan parlem de millora educativa? Doncs parlem d'una idea molt simple: recentrar l'escola

en els aprenentatges. L'escola fa moltes coses i totes són importants. Ben bé sembla que cada vegada n'hi demanem més, de fet. Augmenta la complexitat social i augmenten les demandes a l'escola. Però si volem ser justos amb l'alumnat, amb les famílies i amb el país, hem de garantir una cosa per davant de totes: uns aprenentatges sòlids. I aquí ens fixem sobretot amb les competències com la llengua, la comprensió lectora i les matemàtiques, competències a les quals ens referim com a instrumentals perquè obren la porta a la resta dels aprenentatges. Amb aquesta mirada destinem 639 milions d'euros a aquest primer eix de millora. Ho fem sobretot activant tres elements claus amb diversos graus d'inversió, però d'igualtat en la seva rellevància.

Primer lloc, sabem que millorar requereix avaluar bé per intervenir a temps i amb èxit. Si la prioritat és avançar cap a la millora educativa, és imprescindible recollir una bona informació i traduir-la amb intel·ligència. Redactar necessitats a temps i actuar amb eficàcia. Això exigeix una cultura i uns instruments d'avaluació sòlids i útils, i és en aquest marc que prenen sentit les actuacions següents. Despleguem, per fi, l'agència d'avaluació i prospectiva de l'educació amb ambició. Comptarà amb més de 3 milions d'euros, però sobretot amb el marge de maniobra en la gestió necessària per garantir l'agilitat i l'eficàcia en la seva feina i amb un equip professional capaç de desplegar avaluacions sistèmiques alineades als estàndards internacionals de qualitat. Una agència que és una eina clau perquè el sistema pugui aprendre de si mateix, ajustar decisions i reforçar allò que funciona, saber què passa, a on passa i per què passa.

Impulsem també un nou model d'avaluació, supervisió i assessorament dels centres i serveis educatius de la mà de la inspecció educativa per incentivar processos d'avaluació orientats a la millora dels resultats. També impulsem l'APPA, les accions de prevenció per a la promoció de l'aprenentatge, un dispositiu preventiu per detectar de manera primerenca dificultats d'aprenentatge en competències comunicatives i de lectura. I treballem amb l'OCDE perquè volem aprendre dels altres i també contribuir a la seva millora compartint la nostra experiència.

En segon lloc, un element clau és el professorat. Es referia molt bé al conseller fins ara, perquè una part molt important de l'èxit educatiu es construeix a l'aula i depèn

del talent i de la feina dels i les professionals docents. I aquí el pressupost té una traducció molt concreta. La proposta fa créixer els recursos del capítol I en un vint-i-dos per cent, superant els 5.300 milions d'euros. Això ens permet disposar de més professorat al sistema i, fins i tot, en un context de davallada del nombre d'alumnes. Ara bé, no es tracta només de ser més. Reforçar els aprenentatges exigeix també reforçar el coneixement expert i la didàctica. Per això, apostem per més formació docent i més orientada a la pràctica, més eines útils per a la programació i el treball a l'aula i més espai per al diàleg i la reflexió entre els professionals, element clau per millorar la pràctica. Aquesta millora qualitativa l'articulem amb diversos programes específics de formació i acompanyament docent per un global de 42 milions d'euros, programes que donen continuïtat a la bona feina del govern anterior, per prioritzar àmbits com la lectura, les matemàtiques i el pensament computacional. I recursos que reforcen el paper del català com a llengua d'aprenentatge, cohesió i oportunitats.

I en tercer lloc, un altre element clau perquè la millora sigui real és avançar cap a un sistema educatiu que sigui equitatiu, des dels primers anys de vida. Perquè reforçar els aprenentatges, les competències i el coneixement està molt bé. És imprescindible. Però perquè això passi de debò, cal que l'alumnat tingui les bases i les condicions materials per aprofitar l'escola al màxim. I aquí hi ha dues peces que cal cuidar de manera especial. Primer, el zero-tres anys, el primer cicle d'educació infantil, és impossible obviar-ho. Totes i tots els experts hi coincideixen: és una etapa clau per posar les bases de tot el que vindrà després. Una inversió educativa de primer ordre perquè ens ajuda a garantir un inici sòlid de les trajectòries educatives i, en la mesura que el puguem garantir per a tothom, a reduir les diferències que, si no es tapen a temps, es fan més grans amb el pas del temps. Per això destinem més de 162 milions d'euros, al finançament de les despeses de funcionament de les escoles bressol i a la gratuïtat de l'I2, recursos que destinem a finançar tant les places que ja existien com la posada en funcionament de nous centres, places que hem creat aquest darrer curs.

I segon, els serveis de menjador i transport. Són serveis molt bàsics i alhora decisius, perquè aprendre també depèn de coses per alguns senzilles, com poder desplaçar-se a l'escola, arribar-hi a temps i tenir almenys un àpat garantit a diari. Són serveis que redueixen les barreres, tant l'econòmica com la de la distància, per no poder

arribar a situacions d'absències, cansaments, estigmes injustos o desigualtat d'oportunitats. Per això hi volem destinar 250 milions d'euros, uns recursos que ens permetran

Fitxer 4

arribar a 214.000 beneficiaris dels ajuts de menjador i 46.800 beneficiaris de transport escolar, una manera molt clara i directa de garantir que l'alumnat compta amb les condicions bàsiques per aprendre i que impulsem d'acord amb el grup parlamentari dels Comuns.

Arribats aquí, aprofito per fer un apunt rellevant. Aquest 2026 incorporem una novetat important: el traspàs del ministeri a la Generalitat de Catalunya de la competència sobre les beques dels ensenyaments postobligatoris no universitaris i els ajuts per a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. Això vol dir que, tot i que els recursos els aporta el ministeri, serà la Generalitat qui n'assumirà la gestió. Per tant, un pas rellevant en termes d'autogovern i, sobretot, en termes de millora dels serveis públics, ja que apropem la gestió a les famílies, als centres per fer-la més àgil i efectiva.

Segon eix: educació inclusiva. Quan parlem d'educació inclusiva parlem d'un principi molt concret, que el sistema educatiu s'ha d'organitzar perquè tots els infants i joves puguin aprendre i participar en condicions d'igualtat, amb els suports que necessitin quan els necessitin. Parlem de dissenyar l'escola perquè la diversitat de capacitats, d'orígens, de ritmes, de situacions personals no sigui un obstacle, sinó una realitat per al sistema capaç d'atendre amb normalitat i qualitat. Això és rellevant en una societat democràtica per un motiu evident: perquè l'escola és el lloc on es concreta la igualtat entre ciutadans, on reconeixem la dignitat de cada infant i jove i on el sistema assumeix el deure de cuidar i sostenir perquè tothom pugui aprendre i participar.

Aquest no és un debat abstracte; és el model que marca la normativa vigent. El sistema educatiu que estem obligats a construir és inclusiu i és una responsabilitat de tots nosaltres fer-lo realitat. Per això hi destinem 376 milions d'euros, un increment del quaranta-quatre per cent respecte al 2023, una xifra que inclou dades

tan rellevants com: més de 182 milions d'euros destinats a professionals docents especialitzats en educació inclusiva; 69 milions d'euros per a persones d'atenció educativa, i prop de 50 milions d'euros per a monitoratge, formació i altres programes d'innovació i equipament tecnològic.

I finalment, entre d'altres que podríem destacar, també aquests 75 milions d'euros per finançar 1.365 aules d'acollida.

Redoblem, doncs, l'aposta del país per l'educació inclusiva, per la visió compartida per una majoria social i política del país entorn als principis fonamentals que han de guiar el nostre sistema educatiu. I és que el sistema ha de poder atendre la complexitat social i educativa creixent a les nostres aules sense dependre d'equilibris impossibles ni esforços extraordinaris. Per això ens calen recursos suficients i adequats. I el pressupost que els presentem ens acosta cap a aquesta meta. Ho fa, a més, amb un canvi extraordinàriament important en relació amb els pressupostos anteriors, perquè avancem en l'educació inclusiva amb una mirada de servei d'educació de Catalunya. És a dir, estenem el suport en aquest àmbit als centres privats concertats, dedicant un 73,5 per cent més de recursos per a l'escola inclusiva que l'any 2023.

I alguns de vostès potser ens diran que amb això no n'hi ha prou. I jo hi coincideixo, però la realitat és tossuda i aquest Govern ha començat a articular una política d'educació inclusiva d'una mirada veritablement de sistema.

Entrem al tercer eix: la formació professional i l'aprenentatge al llarg de la vida. Aquí el missatge és clar: si volem que el país avanci amb ambició i amb cohesió, hem de reforçar el capital humà. Qualificar i requalificar és una palanca directa de productivitat, de treball de qualitat i de prosperitat compartida. I també és una palanca de vertebració territorial perquè l'enfocament de la nostra economia arribi arreu del país i tothom se'n beneficiï.

Això vol dir tres coses alhora. Primer, forçar les competències professionals que necessiten els sectors en el present i en el futur; segon, fer visibles les competències que moltes persones ja tenen per experiència perquè les puguin certificar i les empreses les puguin activar, i tercer, fer-ho amb un sistema de formació professional

fort i ben ordenat, amb passarel·les reals per garantir la continuïtat formativa i noves oportunitats al llarg de la vida.

Perquè, mirin, siguem sincers, els darrers anys la societat i les famílies han anat per davant de l'Administració en la seva aposta per la formació professional i el que aquest Govern va començar a fer l'any passat i el que aquest any amb el pressupost consolidarem és igualar la demanda social a la capacitat real del sistema.

Per això, en aquest eix parlem d'un pressupost global de 672 milions d'euros. I aquí podem distingir entre distintes actuacions. D'una banda, tenim un paquet de mesures per fer possible el creixement històric de places que el Govern va acordar impulsar l'any passat amb recursos propis. Això vol dir posar el sistema on no n'hi havia prou, amb més grups, més professorat i més orientació perquè la formació professional creixi sense perdre qualitat. I vol dir créixer la formació professional amb mirada inclusiva, garantint itineraris i passarel·les formatives perquè ningú es quedi sense oportunitats per aprendre, treballar i, en definitiva, construir un bon projecte de vida.

Per això, en aquest eix destaquem les partides relacionades amb la millora de l'equitat, la continuïtat formativa i les noves oportunitats, amb més de 27 milions d'euros per finançar l'augment de les places de PFI, IFEs i cicles de grau bàsic i mitjans; l'augment de dotacions per a cicles de grau superior i programes d'especialització, amb 19,8 milions d'euros, i el reforç de l'orientació educativa, amb 4,6 milions d'euros, per atendre l'alumnat de formació professional d'ensenyaments de règim especial i centres de formació d'adults.

D'altra banda, també voldria destacar partides amb menor cost econòmic però rellevants, com són els més de 8 milions d'euros per actualitzar equipaments i garantir que la formació professional sigui realment pràctica, alineada amb les necessitats de qualificació d'alumnat i de les empreses; els 1,8 milions d'euros previstos per promoure la formació professional dual i així construir aprenentatges significatius i millorar la inserció laboral, i els 4,5 milions d'euros per a projectes d'innovació als centres de formació docent i mobilitat internacional de l'alumnat.

Finalment, voldria destacar els recursos que destinem a la formació i l'acreditació de competències bàsiques. Recursos que destinem a que les persones més vulnerables de la nostra societat puguin accedir als ensenyaments

professionalitzadors i millorar les seves perspectives d'inserció laboral i social. Actuacions a les que cal sumar l'aposta que fem per certificar competències adquirides a partir de l'experiència professional, àmbit al que aquesta proposta de pressupost suma 12 milions d'euros a gestionar per part de l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professional.

Entrem al quart i últim eix: la modernització del sistema educatiu. Aquí els parlo d'infraestructures, d'infraestructures en un sentit ampli. La física, sí, però també la tècnica i la humana, que fan possible que el sistema funcioni. D'una banda, aquest eix inclou l'inici del desplegament del pla de rescat del Departament d'Educació i Formació Professional, on treballem amb el CTTI per reforçar la infraestructura digital i la gestió de les dades. Ho fem perquè arrosseguem un ecosistema d'aplicacions i solucions digitals massa fragmentat i, en general, insuficient per a les nostres necessitats.

El pla de rescat aprovat pel Govern a finals de l'any passat ens permetrà fer un salt endavant. L'objectiu és guanyar robustesa en els macroprocessos i en el funcionament diari, que la gestió sigui més fiable, més àgil i menys feixuga per als centres, les famílies i els serveis centrals i territorials del departament. I en paral·lel, fem una aposta per la tecnificació de l'Administració educativa, perquè el volum i la complexitat del nostre sistema requereix perfils professionals més especialitzats.

Ara bé, és clar que si parlem d'infraestructures, el gruix econòmic d'aquest eix són les infraestructures físiques, a les que destinem 314 milions d'euros. Tenim un parc de centres envellits que sovint poc adaptats a les necessitats actuals, també inadequats pel confort climàtic. I això obliga a invertir alhora en reforma i en obra nova. Per això, el titular és clar –ja l'avançava abans el conseller–, doblem el capítol 6, on inclourem 100 milions d'euros addicionals per a un nou fons per obres de reforma, adequació i millora dels centres educatius a disposició dels ajuntaments.

A més, cal remarcar que aquests pressupostos han de permetre construir vint-i-una noves escoles i instituts, moltes d'elles reivindicades llargament pels diputats i diputades d'aquesta comissió i que per fi enguany podrem iniciar. Parlo d'obres com l'escola Vall-Llobrega, de l'escola Bernardí Tolrà, a Vila-Rodona, ambdues amb mòduls des de l'any 2005. O l'Escola Gonçal Comellas, a l'Alt Empordà, íntegrament

en mòduls des de fa vint-i-dos anys. O altres que encara no iniciem obres enguany, però on sí que iniciem l'elaboració del projecte. Aquests són els casos de l'escola El Roure Gros, a Santa Eulàlia de Riuprimer, o l'Institut Ermessenda, a Girona, entre d'altres.

I en aquesta comissió som molts els ajuntaments que ens han recordat que tan necessàries són les noves construccions com les ampliacions per assegurar uns espais suficients que responguin a les necessitats d'escolarització. Aquest pressupost destinarà 29,8 milions d'euros a ampliar vint centres educatius arreu de Catalunya: Castellterçol, Sant Cugat del Vallès, Besalú, Granollers, Roquetes, l'Hospitalet de Llobregat, entre d'altres.

En conjunt, aquest eix és essencial per una raó molt simple: no podem demanar més qualitat, més inclusió o més formació especialitzada si no garantim una base material, humana i tecnològica sòlida, a l'alçada d'un sistema educatiu europeu del segle XXI. Els centres han de poder funcionar bé cada dia i el conjunt del departament ha de poder gestionar amb solvència els processos que afecten centenars de milers de famílies i professionals, des de la calefacció de l'escola del barri fins a l'aplicació on els docents pengen les notes dels nostres fills. El missatge és clar: volem invertir més per funcionar millor.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Bé; doncs, si m'ho permeten i per poder concloure, li agraeixo a la secretària general del departament, que és tot l'equip que ha estat treballar amb la consellera Niubó, no?, les prioritats pressupostàries del conjunt del Departament d'Educació i Formació Professional.

Retornant una mica a l'origen de la meva intervenció, hi han reptes de país i hi ha un repte, també, de país molt gran en matèria educativa, per fer-ho calen eines, cal planificació, calen consensos, calen acords, calen pressupostos. Ho hem dit, ubiquem aquest pressupost, que creix en termes globals de la Generalitat en 9.000 milions d'euros, aquests 8.356 milions en matèria d'educació, més de 1.000 milions, més de 1.600 milions respecte al pressupost del 2023.

I ho he dit també a l'inici, en una de les intervencions que he fet, que soc molt conscient de la situació amb la que abordem aquests pressupostos. No voldria,

diguem-ne, semblar descontextualitzat de la qüestió que té a veure amb els docents, que, per tant, també m'hi volia referir al final de la meva intervenció.

Saben que estem treballant amb els representants dels treballadors, dels docents del país per poder donar una resposta per un acord de país històric per poder avançar en matèria educativa. No ens hem posat d'acord encara, però sí que confio que ens hi acabem posant. I el departament posarà tot allò que està al seu abast, posarem tots els recursos que estan al nostre abast per abordar les qüestions de fons que hi ha: les qüestions que tenen a veure en relació amb la inclusiva, les qüestions que tenen a veure amb elements vinculats a la millora educativa, les qüestions que tenen a veure amb la desburocratització del

Fitxer 5

sistema per fer més fàcil la vida de les persones que estan ensenyant a les nostres aules i també per poder abordar la qüestió retributiva. La qüestió retributiva és essencial. Nosaltres volem docents ben pagats, a Catalunya. Perquè hi hagin docents ben pagats ens haurem de posar d'acord i haurem de tenir pressupostos, també els ho dic. I, per tant, posem a damunt de la taula i estem treballant a marxar forçades..., ho hem dit, seguirem dia i nit. Agraïxo especialment al secretari de Millora Educativa, diguem-ne, el paper que està tenint. També agraïxo el to de tots els representants dels treballadors i treballadores, perquè confio que puguem arribar a un acord; el país ho necessita, els professors ho necessiten i, per tant, en aquest sentit, no voldria no fer-ne una menció avui, que estem compareixent per explicar el pressupost del Departament d'Educació. Per poder donar resposta a les necessitats que els professionals del sistema educatiu han posat damunt de la taula, el país necessita també pressupostos. I espero doncs que en el marc, diguem-ne, de les negociacions que durem a terme doncs ho puguem concretar, no?

Tanco de la mateixa manera que he començat, amb aquestes quatre prioritats que estan fixades com a departament, que són les prioritats que avui la consellera Niubó els hi hauria volgut explicar, tot allò que té a veure amb la millora educativa. Volem un sistema públic d'excel·lència a casa nostra. Volem que sigui una escola no només d'aprenentatge professional: d'aprenentatge vital, de vida en comunitat,

d'aprenentatge en valors i, per tant, volem un sistema públic d'excel·lència. Volem un sistema que sigui inclusiu i equitatiu.

Abordar la inclusivitat a les nostres aules significa abordar també la complexitat que té el nostre país. Avui el nostre país ha canviat, això és una realitat; el país dels 8 milions és un país diferent del país dels 6. I, per tant, requereix posar-hi els recursos necessaris perquè el camí que hem iniciat no volem que tingui marxa enrere, sigui un camí d'èxit, no un camí que ens porti al fracàs. I, per tant, perquè sigui un camí d'èxit, cal abocar-hi també els recursos necessaris per al desplegament de l'educació inclusiva, i també en termes d'equitat, no?

Evidentment, pel repte de la formació professional, on el nostre repte, que té molt a veure amb la competitivitat de la nostra economia, que té a veure amb poder donar sortida als ensenyaments tècnics, a les professions tècniques que el nostre país necessita, el que necessita la nostra indústria, el que necessita un sistema productiu a Catalunya, que està en ple procés de reconversió, necessita una educació professional forta. I també fruit de l'esforç que s'ha fet en aquest any i mig, que ha ubicat més places en el sistema de formació professional i que també, els hi he de dir, ha contribuït a acabar, diguem-ne, amb l'embolic que teníem entre tots plegats amb les assignacions de les persones que s'inscriuen en la formació professional. I, per tant, anar reduint, diguem-ne, una situació que tots conveníem que havíem d'anar-hi posant el seu punt final, no? I, per altra banda, amb la modernització del sistema educatiu.

Volem un sistema educatiu en el que els professionals..., en el que els mestres puguin fer de mestres. No volem mestres havent de fer de mestres, d'enquestadors, de professionals de l'excel·lència, d'enviar documentació al departament o a cinquanta departaments, en els ajuntaments i a tothom que passa per allà i li demana una cosa. Volem mestres que puguin fer de mestres. I volem posar-los les eines perquè puguin fer de mestres.

Per fer això necessitem aprofundir en la transformació digital del nostre sistema, en no demanar deu vegades una cosa que nosaltres ja tenim fixades com a departament. I també els he dit que ho puguin fer els professionals docents i els alumnes que estudien en el conjunt del sistema educatiu en unes aules que estiguin

en condicions, en unes aules que estiguin en condicions per poder realitzar aquesta tasca, des de les escoles noves fins a les escoles on s'ha de fer un manteniment que fa temps que no es fa, no?, i, per tant, que requereix aquesta modernització del conjunt del sistema. Són aquestes quatre prioritats; no n'hi han d'altres. I no hi ha un altre full de ruta que no passi per poder tenir pressupostos.

També ho dic com ho he dit a l'inici. Som conscients que ens hem anat passant el testimoni els uns als altres en la gestió del país i en la gestió del sistema educatiu. En algunes coses tenim grans consensos compartits, en d'altres hem tingut diferències, però crec que hi ha un camí central pel qual recórrer, diguem-ne, la política d'educació en el nostre país que es veu ben reflectit en aquestes quatre prioritats.

De la mateixa manera que vull assenyalar la rellevància que té el nostre sistema educatiu per garantir la supervivència, la promoció i la protecció de la nostra llengua, que avui també és una de les prioritats d'aquest departament i d'aquest Govern. Poder garantir un sistema d'inclusió per poder fer vida en comunitat a Catalunya, per poder prosperar en la nostra vida en comunitat, en la vida professional a Catalunya, fruit del coneixement i l'ensenyament del català a les persones que s'incorporen a viure i conviure a la nostra comunitat, que són ciutadans i ciutadanes com tots nosaltres, en els quals, dic, fem del projecte nacional del país, que està centrat en la llengua i en la cohesió social –ho dic– la llengua com un element de cohesió social. I, per tant, avui també ho volia assenyalar en una de les prioritats que el conjunt del Govern defensa, que també té a veure amb l'increment de places, no?, d'aules d'acollida, etcètera, etcètera, que hem de fer. I, per tant, volia també finalitzar fent una menció específica de la qüestió de la llengua com un element central que també ha d'estar recollit en les prioritats del Departament d'Educació i de Formació Professional.

Moltes gràcies. I atenc a les seves preguntes.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller de Presidència i secretaria general d'Educació i Formació Professional, per presentar el projecte de Llei de pressupostos d'enguany en matèria d'educació i formació professional. I ara, doncs, passarem a la intervenció

dels diferents grups parlamentaris. I en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, secretari general, també la benvinguda a tot l'equip del departament que els acompanyen, i esperant, com han dit, de poder tenir aviat la consellera doncs entre nosaltres.

Bé, tenir pressupost, si és que finalment n'hi ha, és una bona notícia per al país. Ara bé, ens arriba ara, i, tal com arriba, no acabem d'entendre per què no el vam tenir abans, com va anunciar el president de la Generalitat, que des d'un principi va dir que n'hi hauria, no?, com sempre reclamava Junts; per què ara ens presenten uns pressupostos, una mica tard –ja som al mes de març– i encara sense consens majoritari. Llavors, amb aquestes condicions, també podia haver set fins i tot abans. Però, bé, ens arriben ara només amb suport dels sis diputats d'En Comú Podem, que són, sembla, els que marquen doncs el camí d'aquest Govern. I saben que per nosaltres és un camí massa desviat cap a l'esquerra i que nosaltres no compartim. Saben que sempre els hi hem estès la mà, eh?, però també hem set sempre conscients que no en set mai la prioritat –vostè ho ha deixat ben clar.

Però, ara, tal com arriben, ja és massa tard, perquè, per nosaltres, l'orientació que hi donen doncs no dona la responsabilitat al centre que nosaltres creiem. Perquè ens presenten uns pressupostos massa intervencionistes, amb massa pressió fiscal, que s'escanya massa la gent amb masses impostos i, sobretot, amb l'IRPF, que castiga encara més la classe treballadora. Sap, conseller, que els pressupostos són el reflex de l'orientació de cap on volen anar un país i un govern. I nosaltres, en aquests pressupostos, veiem massa submissió i dependència del Govern de Madrid, massa submissió i dependència de l'extrema esquerra i veiem debilitat per part del Govern per no ser capaços de fer uns pressupostos per a tothom i pensats per a tothom. Veiem, en el fons, poca autoestima com a govern i poca autoestima del país que som i del que som i podem ser capaços de ser. Perquè nosaltres volem uns pressupostos que facin créixer el país, que el facin progressar, que ofereixin oportunitats reals a qui s'esforça i que hi hagi recompensa i que l'estat del benestar

sigui i estigui assegurat, i amb aquests pressupostos que han presentat a la Generalitat de Catalunya no ho sabem veure.

I una dada que ens cal donar-hi molta atenció, perquè afecta tots els departaments. Els catalans pagarem uns 77.000 milions d'euros en impostos aquest 2026 i només gaudirem en aquests pressupostos de 49.000 milions. Ho repeteixo, en paguem 77 i en gaudim només 49. El dèficit fiscal és superior a la meitat del pressupost. Per això han d'entendre que aquest finançament singular que parlen, d'aquests més de 4.700 milions, a nosaltres no ens sembla prou convincent.

Però, bé, a part d'aquesta visió una mica generalista de tot el pressupost, entrem en el que formaria part del que és aquesta comissió, que són els pressupostos que presenten en el Departament d'Educació. I una de les coses que nosaltres volem veure és l'aposta, eh? –i avui vostès ens ho han explicat– que el Govern fa en l'educació. Perquè tots sabem que tant o més important que l'increment del pressupost és com s'aplica i a on, perquè calen millores estructurals per aconseguir canvis i no quedar-nos en pedaços. I, sincerament, els hem de dir que estem decebut, perquè, tot i que és un pressupost que augmenta en més de 1.600 milions, no marca prioritats; senzillament, intenta posar miques a moltes necessitats per aconseguir una mica tothom, però sobretot per intentar fer callar i tranquil·litzar. Però no veiem un rumb clar i una prioritització. I aquest pressupost, tot i que ha augmentat, encara està lluny d'aquell sis per cent que marcava la LEC, i sabem que és una reivindicació que hem fet tots els governs, fins i tot la consellera Niubó, quan era diputada, reclamava aquest sis per cent. El 2023, el pressupost d'Educació representava el 17,8 per cent del total i ara representa un 17,1, és a dir, ens quedem al voltant d'un quatre per cent.

I, com l'hi deia, un pressupost amb un conjunt de bones intencions. És a dir, tot lo que és invertir en educació, nosaltres hi sumem i hi estem d'acord. Però, com ens tenen acostumats, són petits pedaços, però amb pocs canvis que veritablement transformin tot el sistema. I amb aquest augment, que quasi bé és un vint-i-quatre per cent –aquests 1.600 milions–, creiem que, amb unes prioritats, si veritablement haguessin set clares i valentes, potser centrar-se només en algunes coses,

haguessin canviat veritablement les necessitats de l'escola pública i l'escola concertada, sobretot les més urgents. Però no és així.

I som conscients que hi han temes que cremen molt i que el sector li ha dit prou i espera d'aquest pressupost una millora i un avenç clar. Per exemple, sabem que estan en plenes negociacions amb els sindicats per a la millora de les condicions laborals i retributives dels docents –i esperem que arribin a un bon acord–, però també sabem que amb aquestes necessitats ha presentat uns 4.100 mestres més. Quina finalitat tenen aquests mestres? És a dir, és tapar forats? És per a la coeducació, com a vegades hem demanat? És per a aquell suport individualitzat que creiem tant necessari?

També ha parlat, i ho han comentat, d'aquells altres temes que se'n queixen tant, i sobretot de les mobilitzacions, d'aquesta desburocratització. El conseller ho deia, eh?: «Que els mestres puguin fer de mestres.» Quina inversió hi ha? Potser en maquinària? O bé és aquelles persones de PAS que ha comentat? Això solucionarà el problema de totes les escoles? Arribarà a tothom?

Com també el tema de la inclusió, eh? Sabem, i tots en som molt conscients, que és un dels grans temes a solucionar perquè la complexitat a les aules... Estem parlant d'un trenta per cent ja com a estructural. I, llavors, sabem que han fet un esforç, sabem que hi han introduït millores i més personal. Però, quin impacte veritablement tindrà en totes les escoles del sistema educatiu? Ho ha dit una mica, però no sé si m'ha quedat prou clar. I aquestes figures, que saben que és un gran reclam, es convertiran en estructurals?

Una de les altres coses que també ens preocupen és la planificació, sobretot la planificació d'aquest nou curs. Perquè ara estan intentant de suavitzar unes vagues que hi ha, però ja els estan amenaçant d'unes noves vagues. Perquè, territorialment, hi han municipis o comarques, com la Selva, el Maresme, Penedès, que es queixen ja d'aquesta planificació, que ha fet que han tancat grups i es troben que tanquen en llocs que sempre hi ha una gran pressió de matrícula viva, i saben que això serà llavors una pressió per al sistema. Llavors, no acabem d'entendre aquesta planificació que hi ha i que, en comptes de tapar problemes, ja els estan obrint

perquè els estan amenaçant de noves mobilitzacions de cara a un curs que encara ha de començar.

I, bé, un altre dels temes que saben que per nosaltres és important i que es pot dir que quasi bé no n'han parlat, eh?, i és com veritablement aquest Govern fa un pas endavant per enfortir tot el sistema d'educació de Catalunya. I, sí, parlem d'aquesta situació complicada que viu l'escola d'Iniciativa social, amb aquest infrafinançament crònic en què ells compleixen el pacte de segregació escolar. Sí que vostès han augmentat mínimament el mòdul de la concertada, però, evidentment, no cobreix el cost de la plaça. I el que ens falta és corregir veritablement aquest infrafinançament. Perquè si no es corregeix quan ells compleixen, el que portarà és que les seves polítiques de govern estan trencant el sistema, perquè, moltes d'aquestes escoles, la seva situació els porta al tancament o bé, com ha passat a Girona, a la privatització. És aquest el model que volen per a Catalunya? És curiós que això passi en un govern que fins i tot està tan ancorat a l'esquerra. Nosaltres els hi demanem que prioritzin. Ells van complint el pacte, amb tots els deures, però no tenen els mateixos drets. I un pacte s'ha de complir per les dues bandes.

I els hi presentaré uns exemples, perquè segur que vostès els tenen, però a vegades aquí, en aquest Parlament, no sé si es tenen prou clar. Els hi poso l'exemple d'un municipi. Deu escoles: cinc de concertades, cinc de públiques. A infantil, tant per cent de necessitats educatives especials. A la pública, de les cinc escoles, tenen un quaranta-set per cent d'NEE, un quaranta-tres, un quaranta-vuit, un seixanta-vuit i un quaranta-sis; a les concertades, un setanta-cinc, un seixanta-set, un setanta-vuit, un quaranta-cinc i un quaranta-set per cent. Evidentment, tothom compleix. Ara, els recursos no estan repartits de la mateixa manera. Llavors, això l'únic que fa és que les ofega i les fa desaparèixer. O bé el que porta és aquesta privatització. Si la concertada representa un trenta per cent del sector,

Fitxer 6

li pertocaria en el fons una aposta quasi del trenta per cent del pressupost d'educació, perquè si no el que estem dient és que els alumnes de la pública creix – per les últimes dades que ha dit el departament, un 0,9 per cent –, la concertada en

perd un cinc per cent, però la privada creix un trenta-set per cent. Aquest és el model que vostès portaran cap aquí al sistema educatiu de Catalunya? I la manca de finançament de l'escola d'iniciativa social i les polítiques de planificació estan provocant aquest increment de l'escola privada, per tant, elitisme i fractura social, el tancament d'escoles d'iniciativa social –els últims cursos en portem ja 25 de tancades–, acomiadament de més de 1200 i de personal d'administració, i això repercuteix en augmentar la saturació i la segregació de l'escola pública. I si no, és un dels temes que els dèiem que a Girona està passant. Per això, l'únic que els demanem i que no n'han parlat gaire és que si la concertada compleix, el Govern també ha de complir, si no, les seves polítiques estan trencant aquest model.

I bé, com que veig que se m'acaba el temps, continuarem amb més detalls a la rèplica.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Erra. I ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, primer de tot agrair tant al conseller Dalmau com a la secretària general, Teresa Sambola, la presentació d'aquest pressupost en matèria educativa. També saludar la resta de l'equip que l'acompanyen i des d'aquí també enviar una salutació afectuosa a la consellera Niubó, que molt probablement ens deu..., coneixent-la, ens deu estar seguint, i per tant, desitjant-li una ràpida recuperació.

Bé, des d'Esquerra Republicana volem començar deixant clara una idea que estic convençuda que tots els grups compartiran, a més a més el mateix conseller ho ha posat en relleu dient que els pressupostos són una eina imprescindible per enfortir el sistema educatiu del país, i més tenint en compte el context actual que tenim en el món educatiu, marcat per aquesta complexitat creixent a les aules, per la necessitat de dignificar les condicions laborals dels docents, per revertir, per seguir revertint les retallades, per la millora dels resultats educatius..., fe fet, per combatre

la manca estructural de recursos i, per tant, per garantir aquesta educació pública i de qualitat a la qual tota la ciutadania hi té dret.

I en un altre moment, avui entraria al detall de les partides, comentaria i analitzaria xifres i prioritats, però no som en un context ordinari, no ens trobem davant d'una tramitació normal de pressupostos, perquè el Govern presenta aquests pressupostos sense tenir garantida cap majoria que els pugui fer possibles. Volen el nostre suport, ens han dit; naltros els hi voldríem donar el nostre suport també, voldríem arribar a un acord de pressupostos, però per fer-ho, per seure a parlar d'aquests pressupostos, saben perfectament que han de complir els compromisos que havien adquirit. Volen un crèdit de confiança quan encara deuen l'anterior, i no es pot demanar suport quan no s'han complert els acords previs. No poden carregar sobre les espatlles dels altres el seu propi incompliment. I ens diu que vostès volen complir, però el Govern de l'Estat, el Govern del Partit Socialista, no fa les passes necessàries perquè això es produeixi. Per tant, ja saben a qui han de demanar la responsabilitat, no és a nosaltres, és al Govern de l'Estat.

Nosaltres ho hem dit des del primer dia. Hem estat previsibles i a més a més hem estat coherents. No negociarem els pressupostos si abans no tenim garanties clares sobre la recaptació de l'IRPF a Catalunya. Sobre allò, sobre allò, ni més ni menys, sobre allò que el Partit Socialista es va comprometre fa 19 mesos. Perquè no n'hi ha prou amb promeses, no n'hi ha prou amb gesticulacions i encara menys amb pressions polítiques. La confiança no es construeix així, la confiança es construeix complint la paraula que s'ha donat.

Conseller, vostè ha parlat i ha apel·lat al consens, ha apel·lat a acords, a la responsabilitat d'estar a l'alçada. El moment del context, fins i tot internacional, de l'impacte que pot haver a Catalunya. Però precisament nosaltres també estem parlant d'això, estem parlant del mateix. Vostès tenen a l'abast la solució, compleixin els compromisos de l'acord d'investidura i, per tant, retornarà la confiança, i a partir d'aquí parlem de pressupostos.

Perquè en l'educació tots sabem que el problema és estructural. Els comptes estan limitats per un dèficit fiscal que és crònic i per una manca de sobirania que condiciona totes les polítiques públiques, no únicament la política educativa, sinó totes les

polítiques públiques. Sense més recursos i més capacitat de decisió no podrem afrontar amb garanties cap d'aquests reptes que han enumerat moltíssim: ni la reducció de ràtios, ni l'atenció a la diversitat, ni la lluita contra la segregació, la millora salarial del professorat, la gratuïtat real i efectiva de totes les etapes educatives, i per tant, són vostès, són vostès qui han de decidir si volen uns pressupostos que facin avançar el país o si prefereixen ajornar els compromisos que ja estaven adquirits.

Perquè Esquerra Republicana no volem uns pressupostos de pura inèrcia, volem uns pressupostos transformadors que enforteixin Catalunya i que situïn l'educació al centre amb els recursos que calguin per garantir aquesta qualitat i aquesta equitat que volem, perquè arribar al sis per cent del PIB en educació no pot ser tampoc un horitzó que sigui retòric, ha de ser un compromís efectiu. I els pressupostos que avui ens presenten, sense els recursos estructurals que corresponen a Catalunya, estem parlant d'un exercici limitat, és insuficient, perquè sense recursos evidentment no hi pot haver cap mena de transformació.

Des d'Esquerra Republicana no volem triar, no volem triar entre l'educació inclusiva o millors salaris, ni volem triar entre els 0-3 universal i gratuït o menjadors escolars gratuïts, i tampoc volem escollir entre unes infraestructures educatives que estiguin a l'alçada del país o anar seguint lluitant per reduir l'abandonament escolar, perquè ho volem tot, ho necessitem tot. I ho volem perquè és just i perquè això és el que necessita el país. I precisament per això, la reforma del finançament amb la recaptació dels impostos, començant per l'IRPF, no és una qüestió tècnica i tampoc és cap caprici, i tampoc és una qüestió d'orgull. És una qüestió de sobirania política, és una prioritat d'ambició nacional i també és una prioritat de justícia social.

I naltros hi serem. Nosaltres estem aquí amb la mà estesa, i estem fermes per posar l'educació al centre, perquè nosaltres també aquest és l'objectiu compartit, per garantir aquesta igualtat d'oportunitats i per enfortir el futur del país. Però hem de ser clars, hem de ser molt clars. Tot això no serà possible si no disposem de tots els recursos que generem. No podem aspirar a una educació d'excel·lència amb les eines limitades. Per això defensem que Catalunya recapti i gestioni l'IRPF, perquè qui millor coneix les necessitats de les nostres aules, qui millor coneix les necessitats

dels nostres docents, les necessitats de les nostres famílies, som nosaltres mateixos. I si vostès fan els deures, que a més a més, estem convençuts que tant el govern de la Generalitat com el mateix PSC farà el que calgui, farà el que calgui per fer efectiu el que li cal al país, podrem disposar de més recursos i més capacitat de decisió, i això voldrà dir més inversió en educació, més equitat i més futur. Perquè sense sobirania fiscal no hi ha plena ambició educativa, i sense ambició educativa no hi ha país i, conseller, secretària, i sense complir els acords no hi pot haver cap finestra de confiança.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta, conseller, secretari general i tot l'equip que l'acompanya, igual que a tots els que m'han precedit; evidentment, doncs, enviar una salutació a la consellera, que segur que ens està veient, i a la que també hem trobat a faltar, perquè jo crec que vostè no es pot treure del tot al barret de conseller de la presidència. Jo crec que hi ha hagut, durant la seva intervenció, algunes apreciacions que jo crec que afortunades del tot no han estat, perquè dins el que som, que som la Comissió d'Educació, començar a parlar ara d'aquesta etapa d'incertesa mundial o d'aquests partits o no democràtics..., jo crec que partim d'una base, i és que tots els partits que estem representats aquí som partits democràtics, escollits amb la mateixa legitimitat que el grup del que vostè ha estat escollit diputat, i a partir d'aquí, doncs, hem de cenyir-nos al que parlem.

I del que parlem és del debat de pressupostos, del pressupost d'aquest Departament que el seu grup ha presentat com el més ambiciós de la història. I si ens limitem a la xifra nominal, doncs podria, podria colar, eh? Aquests 8.356 milions d'euros per al Departament d'Educació, que diuen que són 1.642 milions més que el pressupost harmonitzat del 2023, és a dir, una pujada del 24,5 per cent. Però si alguna cosa ens ha ensenyat l'experiència és que les xifres descontextualitzades expliquen només una part de la veritat –i si em permet, si aquestes xifres les explica el Partit Socialista,

encara més. I és que si en lloc de comparar els pressupostos dels 23 comparem el pressupost realment executat i consolidat per a l'any passat, que van ser de 8.148 milions d'euros, l'increment real per a aquest any no és del vint-i-quatre per cent, sinó que és del 2,5 per cent, i això, conseller, canvia molt el relat, perquè vol dir que l'augment real de la millora a la que poden comptar els catalans en matèria educativa és de 208 milions d'euros, i si dividim aquesta xifra pels 8 milions de catalans, ens dona uns 26 euros més d'inversió en educació per català. De la mateixa manera que el compromís que ja defensava la diputada –quan era diputada–, la senyora Niubó, que sembla que s'ha diluït una mica com a consellera, de dedicar el sis per cent del producte interior brut català a l'educació, doncs sembla que és una idea del passat. Es calcula que el PIB de la Generalitat serà per aquest any de 315.000 milions d'euros i el pressupost d'aquest departament és de 8.356 milions. Això vol dir que el percentatge del producte interior brut que es destinarà a Educació serà del 2,65, lluny d'aquest sis per cent.

És a dir, que no estem davant de cap tipus de salt estructural en la inversió educativa, estem davant d'un pressupost que consolida despesa ja compromesa i que manté el sistema pràcticament pla. I això és preocupant, perquè el problema de l'educació a Catalunya no és només de recursos, és també de model, és de prioritats i és de gestió. Catalunya arrossega els resultats educatius en retrocés, conflictes laborals constants, malestar docent, infrafinançament de la concertada, manca d'oferta suficient al 0-3 i desigualtats creixents entre centres. I davant d'aquest escenari, el que calia era un pressupost transformador, i el que tenim és un pressupost continuista.

Si entrem en detall, el pressupost és positiu, i també li he de dir, l'anunci de la incorporació de més docents al sistema, però ara bé, la qüestió no és només quants docents nous inclourem al sistema, si no que és com es distribueixen i en quin impacte real tindran en la reducció de les ràtios, en l'atenció a la diversitat i en l'equitat territorial. Però més important encara és com cuidem als professors que ja hi són al sistema. És indecent –i suposo que ho compartiran amb mi– tenir docents que amb prou feines poden arribar a final de mes, és indecent veure professionals del nostre sistema educatiu que, amb sort, superen de sou el salari mínim interprofessional i veure que la seva vocació és l'únic motiu pel qual no abandonen

les aules, professionals com el personal d'atenció educativa que porten anys reclamant el que els correspon per justícia sense que la Generalitat els hi faci el més mínim cas. I un cop més, per desgràcia, sembla que també serà així en aquest pressupost.

Respecte a l'educació zero-tres. El Parlament ha manifestat en reiterades ocasions: garantir la universalitat i gratuïtat del primer cicle de l'educació infantil, i la partida que pressuposten és clarament insuficient. Quan sabem que la demanda és molt superior i que la manca d'oferta condiona la conciliació, la natalitat i la igualtat d'oportunitats des de la infància, i veiem que la prioritat no és aquesta, perquè si la prioritat fos aquesta, aquí és on s'hauria d'haver fet un esforç extraordinari. Crida l'atenció també l'augment de pressupost en alts càrrecs i personal eventual del Departament, que creix un quinze per cent, passant als 2 milions d'euros, mentre altres departaments en aquest àmbit ajusten el pressupost. En el conjunt del sector públic de la Generalitat, el nombre d'alts càrrecs, personal directiu i eventual, passa de 781 el 23 a 852 el 26; 71 més, i el sector públic consolidat inclou ja 209 entitats, a les quals cal afegir 264 societats i consorcis.

I la pregunta, conseller, és inevitable: estem reforçant les aules o estem reforçant l'estructura política? Perquè aquest debat tampoc pot anar desvinculat del conjunt del pressupost. El Govern preveu que el 2026 el finançament autonòmic aporti 32.800

Fitxer 7

milions d'euros, un trenta per cent més que el 23, i, malgrat això, manté una pressió fiscal que no alleugereix cap tipus d'impost. Al mateix temps, es preveuen 1.964 milions d'euros en interessos financers, i el deute del sector públic de la Generalitat supera ja als 90.000 milions.

Quan un govern disposa d'ingressos, manté la pressió fiscal, incrementa el deute i augmenta l'estructura, la qüestió no és si hi ha diners; la qüestió és com es prioritzen. I aquí és on aquest pressupost, una altra cosa no, però parlar clar, parla clar.

Mantenen, mentre se'ns diu que l'educació és una prioritat, els números globals del pressupost revelen una altra prioritat. El Govern incrementa un trenta-set per cent el finançament al Consorci Català de Mitjans Audiovisuals, augmenta un quaranta-tres per cent la partida de política lingüística i dispara un cinquanta-quatre per cent la despesa en acció exterior. Per tant, quan parlem i comparem percentatges, el missatge és molt clar.

Mentre l'educació creix en termes percentuals de manera molt moderada, totes les partides creades pels seus socis independentistes ho fan a ritmes molt superiors, mentre, per exemple, el suport directe a les famílies es queda en 13 milions d'euros, el foment empresarial es queda en 17 milions i la inversió en educació creix molt per sota de la mitjana dels departaments si comparem el pressupost real consolidat.

I això, doncs, jo crec que dista ja de ser un debat ideològic. És una qüestió de prioritats pressupostàries. Si un Govern incrementa molt la seva estructura comunicativa, lingüística i exterior que no pas el nucli del sistema educatiu, doncs, està enviant un missatge clar. I és que en un context de resultats educatius, com hem parlat d'infrafinançament, fer això, conseller, és un greu error, perquè l'educació no és o no hauria de ser una partida més.

Hauria de ser la palanca de cohesió social, de competitivitat econòmica i de mobilitat social. Sense una aposta real per la qualitat, per l'excel·lència, per l'equitat entre titularitats i la llibertat d'elecció de les famílies, no revertirem la tendència dels darrers anys. Sense reformes estructurals; sense avaluació rigorosa; sense autonomia real dels centres; sense meritocràcia que s'ha perdut i sense igualtat efectiva entre xarxes, els recursos es dilueixen, i molt.

Hi ha un últim element que tampoc podem ignorar, i és la credibilitat a l'execució. Segons els comptes generals consolidats, el 2024 només es va executar el quaranta-nous per cent de les inversions previstes. El 2023, va ser el quaranta-sis.

Anuncien inversions, però després no arriben a materialitzar-se, i la confiança es construeix executant, no anunciant. Per tot això, el nostre posicionament és rigorós, i és que aquest pressupost no aborda amb la profunditat necessària els desequilibris del sistema educatiu català.

Perquè Catalunya el que necessita és un pressupost que situï l'educació per davant de l'expansió burocràtica; que garanteixi la igualtat entre la pública i la concertada; que faci real la universalitat del 0-3; que redueixi les ràtios de manera estructural; que reforci la formació professional amb connexió real amb el teixit productiu; que avaluï cada euro invertit amb indicadors de resultat.

En definitiva, conseller, necessita un pressupost que entengui que invertir en educació no és només gastar diners, sinó també gastar millor. I aquest pressupost dista molt de ser el pressupost que la Catalunya d'avui necessita, i és per això que el nostre grup es referma en l'esmena a la totalitat que hem presentat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula la diputada Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

Moltes gràcies. Molt bona tarda. Bé, com podeu veure, doncs, som al mes de març i encara ens trobem sense pressupostos. De fet, una petita reflexió, no? Qualsevol empresa, qualsevol entitat, per petita i modesta que sigui, no?, doncs, té elaborats els seus pressupostos en començar l'any, precisament, per poder fer front amb garanties d'èxit als diferents reptes i objectius fixats.

Bé, dit això, sí que vull deixar clar, no?, que nosaltres considerem que a l'hora de negociar, elaborar o votar uns pressupostos, doncs, s'hauria de posar en el centre del debat polític la dramàtica pèrdua del poder adquisitiu de les famílies catalanes.

I sempre, però més que mai, doncs, tenint en compte aquesta conjuntura, el Govern hauria d'aplicar la màxima restricció de la despesa ineficaç o inclús també ideològica, i poder fomentar la millora dels nostres serveis públics més essencials.

Nosaltres tenim clar, doncs, que l'educació és el pilar de tot, absolutament de tot, passant ja per poder garantir una sanitat forta, inclús també una economia competitiva, empreses potents i una societat cohesionada. Doncs necessitem, lògicament, una escola que formi bé, perquè sense una bona base educativa, doncs, tota la resta s'esquerda.

Fins i tot el conseller Dalmau parlava, no?, que deia que estem preparant a les persones del futur. Jo he fet la reflexió per dintre meu, i dic: «Òndia, doncs, a veure si ho demostrem realment que estem preparant i formant a les persones del futur aquí a la nostra regió.»

I és que nosaltres considerem que si volem, doncs, que la nostra societat sigui més justa, hem de poder garantir una educació de qualitat, ja que només així es converteix realment en un útil ascensor social per a tots els catalans.

De fet, a dia d'avui, ens trobem, doncs, la realitat que el sistema educatiu català està en declivi. Hem estat la comunitat autònoma que més ha caigut en comprensió lectora, en matemàtiques i en ciències, segons les darreres proves PISA.

De fet, els nostres alumnes estan pràcticament un curs per sota d'altres comunitats, com podrien ser, doncs, Astúries o Castella i Lleó. Continuem amb un abandonament escolar per sobre de la mitjana espanyola i molt lluny dels estàndards europeus. I, a més, també s'ha de tenir en compte que tenim un dels índexs més alts d'assetjament escolar de tota Espanya.

I això, doncs, és un símptoma, i això és un símptoma d'un sistema, en aquest cas, un sistema educatiu a Catalunya que no està funcionant, i això mereix una profunda reflexió en com s'estan fent les coses i com volem encaminar el camí, en aquest sentit, en matèria educativa a la nostra regió.

I nosaltres, doncs, ja li anunciem al senyor conseller que nosaltres no veiem amb bons ulls, bé, suposo que no li sorprendrà, aquests pressupostos, i, en aquest cas, els que fa referència al Departament d'Educació, i més, després, tenint en compte també, doncs, el pacte que han fet amb el Grup Parlamentari dels Comuns, perquè, a més, lluny d'aconseguir el sis per cent del PIB que obligava la LEC de 2009, no es basen, doncs, en optimitzar els recursos per a restaurar la malparada escola catalana, que és de tot menys una escola d'èxit.

I és que analitzant, doncs, alguns dels programes amb el meu company Manuel, que, com sabeu, jo no soc la portaveu d'aquesta Comissió d'Educació, hem arribat a la conclusió, doncs, que prima més la despesa en estructures, en subvencions, en programes innecessaris o ideologitzats, en lloc de poder assegurar un servei d'educació de qualitat que pugui fomentar l'excel·lència, no?, la cultura de l'esforç i

en la millor atenció, doncs, a l'alumne, al professorat, a les famílies, en definitiva, a tota la comunitat educativa.

Vostè ha fet gala de l'increment en educació des dels pressupostos de l'any 2023, i clar, jo em trobo que fer gala a mi em sembla d'una aixecada de camisa, tenint en compte que aquests pressupostos continuen estant molt lluny del sis per cent del PIB, com ara acabo de comentar, no?

L'any 2022, el Departament d'Educació, per a resoldre els gravíssims problemes del sistema educatiu català, va incrementar en un 17,8 per cent el seu pressupost. El 2023, un onze per cent, i en els fallits pressupostos del 24, s'incrementava en un deu per cent.

Clar, jo em pregunto, sincerament, vostès, com a Govern, i, en aquest cas, com a conseller, pretén pal·liar realment les mancances del sistema educatiu a Catalunya amb aquest increment proposat per a aquest any 2026? Perquè mirin, mitjançant també, inclús, doncs, algunes reflexions i preguntes, les respostes de les quals també, doncs, li agrairé, repassaré alguns elements fonamentals de l'escola catalana que considerem que han de restaurar-se i sobre els quals no hem trobat una translació concreta amb una adequada assignació en aquests pressupostos.

En primer lloc, ens agradaria saber quants diners es destinen a aquests pressupostos, si m'ho poden dir, a la substitució dels plans pedagògics i metodològics en els quals s'ha basat Educació fins ara, i que són, precisament, els que han provocat l'enfonsament del sistema educatiu català per uns altres, doncs, que siguin alternatius a aquests caducs basats en evidències científiques a través d'una anàlisi comparativa.

I és que, a més, veiem que continuen, per desgràcia, no?, subvencionant les mateixes fundacions que fa anys que marquen el rumb pedagògic a la nostra regió i que coincideixen, doncs, precisament, amb el declivi del sistema educatiu.

Després, en segon lloc, ens han parlat del bon ritme d'execució de les inversions, i, òndia, jo m'he quedat..., reconec que m'he quedat en xoc, no?, perquè res més lluny de la realitat, ens han anunciat un munt d'inversions, però clar, després s'ha de tenir en compte que, aquests dies, mirant l'estat d'execució d'algunes inversions, podem veure que més de 110 milions d'euros estan sense executar, que això vol dir que

estan sense arribar a les aules dels alumnes de les escoles a Catalunya, i que 17,5 milions d'euros que haurien de destinar-se a inversions reals, com podria ser, doncs, la compra d'edificis, de maquinària, de mobiliari o inclús d'equips informàtics, no s'han executat. I això ho dic segons el propi portal d'execució pressupostària de la Generalitat de Catalunya.

I aquí, doncs, sumat a que s'ha de tenir en compte que, a dia d'avui, tenim aproximadament uns vint mil alumnes que estan estudiant en barracons, uns 950 barracons, i que moltes escoles i instituts, doncs, necessiten reformes estructurals, necessiten reformes estructurals urgents, equips de calefacció i de ventilació. Sincerament, veient això amb l'estat d'execució, doncs, a mi se'm cauria una mica la cara de vergonya.

Després, tenint en compte que la Generalitat atribueix els tràgics resultats PISA, a la pobresa infantil i a la segregació escolar, com hem pogut veure en diferents declaracions, i constatant, doncs, que el percentatge de nens catalans ha augmentat, no?, i es troben, doncs, ara, actualment, tenim un trenta-sis per cent de nens en situació de pobresa.

Què vull dir amb això? Doncs que és evident que la partida destinada a beques i ajudes a l'estudi nosaltres considerem que és totalment insuficient. Jo crec que així, amb pujades simbòliques, no es combat l'emergència social, i en aquest cas, dels nostres infants, aquí a Catalunya.

Després parlem del professorat. No em queda gaire temps, però bé. Després parlem del professorat, que també ho han comentat, no? De fet, la secretària general deia que «són un pilar». Sort que el professorat són un pilar per al Govern de la Generalitat, perquè si no fossin un pilar, no sé com estaríem.

Ens trobem en un moment que els professors han sortit al carrer, que han convocat vagues, que amenacen, doncs, amb més vagues, i no ho fan pas per caprici. Vostès els han ofert, en aquest cas, doncs, es parlava d'una pujada molt minsa, i no perquè ho digui jo, sinó que ho diuen, precisament, des dels propis sindicats, que és una proposta completament insuficient.

A més, també s'ha de tenir en compte, en aquest sentit, no?, quan a Catalunya tenim el tercer professorat pitjor pagat de tota Espanya, jo crec que això, doncs, és una

burla. *Ojalá* s'arribi a una entesa, i més en un moment, doncs, que les baixes laborals augmenten, la desmotivació també del professorat està creixent, i un trenta-sis per cent inclús, que jo m'he quedat..., bé, m'he esgarriat, afirma que deixaria la professió si pogués.

Clar, d'això no se'n parla, però això és una realitat que veiem a dia d'avui, no? I també, doncs, que cada vegada falten més especialistes en matemàtiques, en informàtica o llengües.

Després hi ha un altre que ara comentaven, no? Ens han parlat del reforç dels programes del català. I és veritat, és cert, en aquests pressupostos veiem, doncs, una imposició del monolingüisme en català, que és una cosa que continua estant present en aquests pressupostos.

Jo crec que això és un atac a la realitat sociolingüística de la nostra regió, de Catalunya, que recordem que és bilingüe, amb dues llengües majoritàries, oficials, maternes i pròpies, com és el català i el castellà. I mentre que el castellà, doncs, no sigui una llengua vehicular a l'escola de forma real, Catalunya no estarà mai cohesionada, no? Ja que no només cohesiona una llengua, sinó dues.

De fet, aquest règim de monolingüisme en català a l'escola catalana, denunciat per la Unió Europea i pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, provoca segregació escolar. De fet, els alumnes castellanoparlants tenen un 12,5 per cent més d'abandonament escolar que els catalanoparlants.

Què vull dir amb això? I acabo, no? Que cap nen hauria de veure limitat el seu futur per la llengua que parla a casa. A més, a Catalunya, són moltes les famílies que a casa nostra, amb els nostres fills, vivim amb absoluta normalitat i naturalitat parlar amb les dues llengües. Què menys que aquesta normalitat es pugui traslladar a les escoles catalanes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Jèssica Albiach.

Jèssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Gràcies també a vosaltres per la intervenció. Benvinguda a tot l'equip del departament, i, evidentment, començar, doncs, desitjant-li a la consellera Niubó que es recuperi aviat, que es recuperi molt bé i que tenim moltes ganes ja que de que estigui amb nosaltres.

Dit això, a mi m'agradaria començar amb..., bé, es que no sé ni com dir-ho, vull dir, el sistema educatiu està en un moment de tensió, que jo crec que és evident, i, per tant, per a mi és bastant inqüestionable que es necessiten pressupostos per fer front a aquesta situació de tensionament, d'abandonament, de fracàs educatiu, d'infants en situació de risc i d'exclusió social.

I, per tant, jo crec que des d'aquesta realitat, o sigui, diverses forces polítiques hauríem de ser capaços de posar-nos d'acord en que una democràcia del segle XXI no pot suportar ni les dades de fracàs educatiu que tenim ni les dades de pobresa infantil que patim

Fitxer 8

al nostre país. I està clar, conseller, que això no és d'ara, que això ve de molts anys enrere, però sí que és cert que ara tampoc podem mirar cap a un altre costat. És a dir, el problema no s'ha generat amb vostès, però jo crec que vostès sí que han d'aconseguir solucionar el problema. I, per tant, deixeu-me que comenci amb aquest prec, que suposo que és una mica inusual per part d'un grup parlamentari, però és demanar-li al Govern i a Esquerra Republicana que siguin capaços de posar-se d'acord. I ho dic perquè la situació de tensionament jo crec que ha arribat a tal punt que després de dues grans manifestacions, una vaga massiva dels professionals educatius, una setmana de vaga aquest mes, si res no canvia, no és una exageració, és que és un crit d'alerta.

I no és tant reclamant privilegis. Senzillament estan reclamant poder fer bé la seua feina. Estan parlant de reduir ràtios, de recursos per a la inclusiva, de millora les condicions laborals i de més recursos per als centres. Uns centres als quals cada vegada els estem exigint més i em sembla bé, perquè allí és on tenim accés a tots els infants i els adolescents del nostre país. I, per tant, és el lloc més fàcil per poder accedir-hi i poder acompanyar-los. Estem parlant des d'educació afectiva i sexual, a

digitalització responsable, a detecció de problemes d'aprenentatge, detecció de problemes de salut mental, detecció de problemes familiars, detecció de problemes socials.

Per tant, cada vegada li estem exigint més als centres educatius. Cada vegada tenen més complexitat. Vam ser capaços de tirar endavant un decret d'escola inclusiva que va ser pioner a l'Estat i que s'ha convertit en referent a tot l'Estat. Però si tot això no va acompanyat amb recursos econòmics i amb recursos humans només s'acaba, per un costat, generant frustració i patiment entre l'alumnat, el professorat i les famílies. Però és que també acabem demanant als professionals educatius que siguin herois i heroïnes. Mirin, no. És que senzillament el que hem de fer és ser capaços de donar-los els recursos necessaris perquè facin una de les feines segurament més importants que hi ha al nostre país i que no estan suficientment valorats, que és educar, acompanyar, formar els nostres fills i les nostres filles.

I, per tant, si no són capaços d'entendre que és una de les professions i una de les feines més importants que hi ha al nostre país i que no ho poden fer amb una sabata i una espadenya, que és el que està passant, doncs jo crec que malament anirem. I, per tant, jo crec que ahí hauríem de ser capaços de posar no només les forces progressistes d'aquest Parlament. És que crec que hauríem de ser capaços de posar-nos d'acord tots i totes, perquè em sembla que, al final, estem deixant els professionals amb una responsabilitat damunt que ja no poden més. I, per tant, jo sí que instaria a tots i a totes a ser capaços d'arribar a uns mínims i sobretot també a Esquerra i al Govern a ser capaços de posar-se d'acord en que Catalunya tinga pressupostos –ho torne a dir– perquè el professorat no pot més i no tenen per què ser herois i heroïnes i estan sent el pal de paller del nostre sistema educatiu.

I sobretot, quan a més, tenim a un personal d'atenció educativa a les nostres aules. L'altre dia em reunia amb elles, per exemple, educadores d'educació especial que han d'anar als menjadors socials a dinar. I, per tant, conseller, jo aquí li demanaria que siguin capaços d'arribar a un acord amb els professionals educatius i que tinguin, sobretot en el punt de mira, no només als docents, sinó també a tot el personal d'atenció educativa que estan amb unes condicions laborals i salarials

encara pitjors. Necessitem la seua reclassificació i necessitem l'increment salarial davant de la pèrdua de poder adquisitiu que hem perdut en els últims anys.

I dit això, jo sí que voldria repassar alguns dels acords als quals hem arribat amb el Govern en matèria educativa. Uns acords que sembla que no li agraden a Junts per Catalunya. M'agradaria saber per què no li agraden a la senyora Erra. Diu que són d'extrema esquerra. Jo diria que són d'extrema necessitat. Ara els repassaré. Vostès mateixos jutjaran, però vaja, jo crec que són unes qüestions de sentit comú. Perquè evidentment, nosaltres hem arribat a un acord de pressupostos amb el Govern de la Generalitat. Jo crec que hem arribat a un bon acord de pressupostos. Tot i així, no són els pressupostos que nosaltres faríem. I, per tant, també vull deixar clar. El que passa és que no hi ha una majoria absoluta i s'arriben a acords que jo crec que per això està la política.

Recorde alguns d'ells, bé, els acords als quals hem arribat en matèria educativa. El primer és un pla de xoc per reforçar la comprensió lectora, una de les principals competències bàsiques on tenim unes dades que són esgarrifoses. Som els segons de l'Estat amb pitjors dades de comprensió lectora. I aquí parlem d'una mentoria, acompanyament al professorat, de reforç de les biblioteques escolars i de la incorporació de 158 psicopedagogs, psicopedagogues als EAPs.

Parlem també de reforços en centres de màxima complexitat. Fem estructural un vint per cent més de plantilla d'educadors i educadores socials que, a més, jo crec que totes les que estem aquí ens hem reunit amb elles i ens han dit, primer, que són una figura necessària pels centres i també que hi ha que estan fent la feina, evidentment, necessiten una certa estabilitat.

En tercer lloc, hem signat més oferta de formació professional. Estem parlant de seixanta grups, sobretot posant l'èmfasi en els centres de noves oportunitats perquè no volem que cap adolescent es quede pel camí per la manca de flexibilitat del sistema i, per tant, necessitem reduir l'abandonament, ampliar itineraris i facilitar les transicions. I ací és on ens hem centrat.

L'ampliació de beques menjador amb calendari. Després ens omplim la boca parlant de les dades insuportables de pobresa infantil del nostre país. Ja s'ha dit, un terç. Crec que ara estem al trenta-sis per cent, fins i tot ha augmentat, dels nostres infants

i adolescents, estan en risc d'exclusió o, fins i tot, un onze per cent està en una situació de pobresa severa. Doncs bé, hem acordat cent mil noves beques menjador per arribar a aquest terç d'infants i d'adolescents en dos anys.

I també hem pactat la inversió per a la climatització dels centres. Per tant, això aniria a la carpeta de les inversions. Per tant, amb suplement de crèdit no podríem, no tindríem els recursos suficients per a climatitzar els centres educatius quan, a més, saben que és una de les principals reclamacions de famílies, d'alumnat i de professorat. És a dir, qualsevol centre de treball té les seues normes tèrmiques o de climatització i, en canvi, estem permetent que als centres educatius, aquestes normes no s'apliquin.

I per últim, també tenim un punt clau, que és dotar al Departament d'Educació i Formació Professional dels recursos necessaris per afrontar la negociació sindical i els acords als quals arriben amb els equips docents i amb el personal d'atenció educativa. Torne a insistir, no sé quin de tots aquests acords la senyora Erra considera d'extrema esquerra o considera que no són extremadament urgents.

De tota manera, jo torne a insistir: els professionals no estan demanant privilegis. Estan donant un crit d'alerta, perquè volen fer bé la seua feina, tan senzill i tan bàsic com això. I si no tenen a més, una remuneració com cal, està passant també una altra situació, que és que hi ha fuga de talent. Cada vegada és més difícil trobar a persones que hagin estudiat matemàtiques, a persones que, per exemple, hagen estudiat informàtica que vulguen dedicar-se a la docència. Per què es dedicaran a la docència si cobren dos o tres vegades més en una companyia informàtica, per exemple, o en una tecnològica?

Per tant, per tots aquests motius, jo defense l'acord de pressupostos que nosaltres hem signat, però perquè això puga tirar endavant el que Catalunya necessita són pressupostos, evidentment.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del grup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula per la seva defensa, la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies, presidenta. Em sumo a les peticions o al desig que la consellera pugui tornar aviat entre nosaltres. També agrair a l'equip i al conseller que avui s'ha prestat a explicar els pressupostos. En tot cas, dir que a nosaltres aquest debat, d'alguna manera venim una mica lligat de mans, perquè la informació amb què comptem per poder debatre les dades que ens estan donant, doncs realment són molt poques.

A finals de la setmana passada aquest resum amb les dades principals i avui les explicacions que ens han donat. Fins no fa gaires hores, no teníem encara un detall de les partides que poguéssim analitzar. O sigui, realment creiem que és molt difícil arribar a poder participar en un debat de pressupostos quan la informació t'arriba amb poques hores prèvies perquè realment ho puguem analitzar. No entenc la cara que m'està fent perquè potser amb alguns partits l'han compartit, però n'hi ha d'altres que no hem vist aquests números fins fa unes hores i, per tant, no n'hi ha prou amb grans xifres que vostès fan els resums com els interessin, sinó que crec que és interessant que puguem tenir la informació perquè és la manera que puguem realment poder tenir un intercanvi, que per això serveixen aquest tipus de comissions.

Vostès han explicat que tenim un pressupost molt expansiu. És evident que estan comparant amb dades del 2023 i, per tant, aquestes dades no són reals del tot. Com he dit, són números que vostès ens fan, ens presenten amb els seus resums, però sí que és veritat que hi ha un increment en el pressupost, sí que ens està indicant que tenim un país amb més riquesa. Tenim un país que és ric. Catalunya té moltes possibilitats de fer, de riquesa que podem dedicar, però la realitat social també ens diu que, al mateix temps, les desigualtats dintre de la nostra societat cada vegada estan creixent. I no només això, sinó que aquestes desigualtats cada vegada també són més estructurals.

I, per tant, l'important no és només quants diners podem destinar, quants diners podem gastar, sinó sobretot com es gasten. La realitat del nostre país en aquest moment ens hauria de marcar una prioritat, que és com combatem aquesta desigualtat. Ja n'hem parlat. Aquesta altíssima incidència de la pobresa infantil, la

que implica una privació material directa. Hi ha un vint per cent d'infants que no tenen accés directe a roba o material escolar. Tenim un país amb una alta vulnerabilitat econòmica a les llars, amb dificultat per arribar a final de mes o amb un..., no?, o amb diners que es destinen a la renda a l'habitatge superior al quaranta per cent.

També, sobretot dades claus en educació al llarg de la vida, amb una societat que ens trobem a la cua d'Europa pel que fa a abandonament prematur estructural, un catorze per cent. Més d'un trenta-sis per cent d'alumnat amb necessitats específiques aquest 2025. Amb una escolarització del zero-tres, només del quaranta-quatre per cent i d'aquest, un trenta per cent són places privades. I al final, al final, jo crec que també hem de ser capaços de mirar què tenim. En educació estem lluny d'aquest sis per cent del PIB que indica la LEC.

Per tant, la realitat aquest, del nostre país en aquest moment, el que ens diu no només que el pressupost hauria d'estar destinat a lluitar contra aquest enquistament de la desigualtat, sinó que un pressupost d'educació no només hauria de combatre aquesta situació, sinó que, a més a més, hauria de lluitar per a que l'educació pública d'aquest país sigui qui trenqui aquesta cronificació, qui trenqui amb aquesta herència de la pobresa. I ha de ser un pressupost que vagi destinat a que l'educació funcioni com a ascensor social.

Com deia, l'important no són els diners, sinó a què els destinem. I nosaltres, la sensació que tenim des de la CUP és que en aquest moment l'escola pública no està rebent el pressupost necessari per trencar per fer aquest paper de trencar amb l'herència de la pobresa i que actua com a ascensor social. No s'està fent la inversió necessària per millorar-la. No s'està aprofitant l'oportunitat de la davallada demogràfica per millorar l'educació..., la qualitat de l'educació, sinó que continuem com sempre, com s'ha continuat fent tancant l'oferta d'escola pública, fins i tot abans de conèixer quina és la demanda real que tenim als municipis.

Amb això, el que estem aconseguint clarament és transvasar l'alumnat directament a la privada concertada, mentre continuem tancant la pública i l'anem reduint. No estem aprofitant l'oportunitat de la davallada demogràfica per millorar la qualitat. Sembla cada vegada més evident que el que volem és una escola pública que serveixi per cobrir la demanda d'una mà d'obra poc qualificada, que és la que

requereix el model econòmic que sosteniu des del PSC. No volem massa universitaris per servir cafès als turistes, no volem massa graduats en biomedicina per ser la nova pagesia obrera en una macrogranja.

Per tant, o comencem a apostar realment per una escola pública que arribi a tothom amb equitat, amb gratuïtat, a lluitar contra l'abandonament o no tindrem possibilitat de que aquest país progressi realment i per a tothom. Per nosaltres és important acabar amb aquesta doble xarxa i posar tots els esforços en una única xarxa pública, que és la que ens aportarà cohesió social i que ens pot acabar amb la segregació escolar que tenim en aquest moment.

Nosaltres li preguntem si ens poden contestar, quins criteris, quin calendari es plantegen per reduir ràtios a totes les etapes, tal i com demana el professorat i com diuen que estan mirant d'aplicar aquestes

Fitxer 9

peticions que fa el professorat més enllà de les pròpiament retributives, si plantegen reduir ràtios a la pública i amb quin calendari. Com assignaran recursos segons la complexitat dels centres i no com estem fent ara, que assignem els mateixos recursos i després es veu com es complementen? Quin pressupost específic dedicariem als SIEIs, en integradors, als educadors socials, als orientadors? Ampliarem plantilles en aquest sentit?

Pel que fa a l'FP, heu dit que posaríeu més recursos a FP i a PFIs. Crec que aquí és molt important també un equilibri territorial, que hi hagi places també a tot el territori i que aquestes siguin públiques, perquè la majoria de les places que ara mateix hi estan destinades són places privades a l'FP.

Heu parlat d'un suport a l'FP dual. Esperem que també hi hagi un suport, un increment del suport al seguiment, a l'acompanyament, vigilància de que aquesta FP dual realment no serveixi només perquè tinguem persones treballant sense cobrar un sou, sinó que es pugui fer un seguiment de que realment l'FP dual sigui un aprenentatge.

Per a l'educació de zero-tres, heu parlat de donar els diners per destinar a les nou-centes places d'I2 que s'han creat en aquest darrer curs. Però també comentaven que només hi ha un quaranta-quatre per cent d'escolarització. La CUP creiem que és molt necessari fer un mapa de necessitats i que es pugui oferir, fer una oferta pública que arribi al cent per cent del que necessitem ara mateix a totes les necessitats que tenim. I no només amb aquest quaranta-quatre per cent que tenim ara d'escolarització.

Sobre la llengua, que per nosaltres és un dels pilars que hauríem de tenir a l'educació, heu parlat de que es dona més suport a les aules d'acollida, però creiem que no és només que hem de parlar de l'aprenentatge, sinó que ara mateix tenim un problema molt seriós a l'escola, sobretot al cicle de secundària, pel que fa a l'ús de la llengua. Cal sensibilitzar el professorat perquè s'utilitzi la llengua com a llengua vehicular, per tant, que s'utilitzi a tots els espais, que s'utilitzi dintre la llengua i, per tant, que sigui una llengua també que s'usi.

També, l'acreditació del coneixement lingüístic del professorat. Ara mateix es comença a reconèixer, perquè hi ha aquesta part del decret que no ha decaigut i que s'ha de començar a aplicar. També seria interessant que una part del pressupost es destinés a poder formar el professor perquè pugui acreditar aquest coneixement lingüístic i que puguem tenir una immersió real en llengua catalana a la nostra escola. També a l'FP, que pensem que ara mateix és un forat negre pel que fa a l'aprenentatge de la llengua.

Heu comentat el paper de l'OCDE en la millora educativa; ens agradaria si poguéssiu en el torn de rèplica explicar una mica més sobre això.

Pel que fa al professorat, també si podeu explicar quina és la proposta salarial concreta i quina calendarització és la que presentareu, com podeu preveure aquesta recuperació del poder adquisitiu i quin mecanisme d'actualització preveieu tenir en compte.

I per últim, sí que ens agradaria esmentar el PAE, tots els treballadors, el personal laboral d'atenció educativa del Departament d'Educació, si està previst, si preveieu en aquests pressupostos la classificació de totes les categories, el complement

específic que reclamen dels 473 euros i que tot això sigui reconegut a efectes de l'1 de gener del 2025, com ells estan demanant.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I finalment, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Gràcies, conseller Dalmau, per la seva compareixença i per l'explicació detallada del pressupost del Departament d'Educació i Formació Professional. Gràcies també a la secretària general per la seva explicació i també per la seva feina feta fins ara. Gràcies als secretaris també de Millora Educativa i de Formació Professional que tenim, i, evidentment, a tots els membres de l'equip que els acompanyen, tant d'Educació com de Presidència.

Saludar també la gent que ens pugui estar seguint pel Canal Parlament i, per descomptat, els nostres millors desitjos a la consellera Niubó.

Agraïm la seva explicació i la introducció que ens permet constatar que els pressupostos del 2026 representen una aposta clara i coherent per reforçar l'estat del benestar i consolidar un model de prosperitat compartida. Amb 49.162 milions d'euros, el pressupost més alt de la història de la Generalitat, incrementem –ja s'ha explicat– un 22,8 la despesa respecte al 2023. Aquest creixement no és només una xifra rellevant, que ho és; és la traducció pressupostària d'una prioritat política: situar les persones en el centre de l'acció política.

Dos de cada tres euros es destinen a salut, educació i drets socials, blindant el nucli del nostre sistema de protecció –dos de cada tres euros.

El Departament de Salut arriba a 13.840 milions d'euros; el de Drets Socials i Inclusió arriba a 4.248 milions d'euros, i el nostre, el d'Educació i Formació Professional assoleix els 8.356 milions d'euros, amb més recursos per l'equitat, el suport educatiu i la millora de les condicions del sistema, que ara entrarem a analitzar més detalladament.

Es destinen 1.900 milions d'euros a habitatge, una xifra històrica que permet ampliar el parc públic, reforçar els ajuts del lloguer i facilitar l'accés dels joves al seu primer

habitatge mitjançant noves eines de suport. Aquesta és una aposta estructural per garantir un dret bàsic, i això també és educació. Ho hem reivindicat des d'aquí, des d'aquesta comissió moltes vegades, l'emergència habitacional ens porta, òbviament, a un fracàs escolar, a un abandonament prematur. Per aquesta raó, són tan importants les partides del propi Departament d'Educació com les de la resta de la Generalitat. Totes impacten en la situació dels infants i els joves.

A més, el pressupost de les persones concreta l'esforç redistributiu 8.028 euros per a cada infant, 5.752 euros per a cada jove i 6.841 euros per als majors de seixanta-cinc anys. En definitiva, uns pressupostos ambiciosos, sostenibles i orientats a garantir la cohesió social, l'equilibri territorial i el benestar col·lectiu per al conjunt de Catalunya.

Vostè, conseller, en la seva intervenció, ja ha situat els reptes que té el Departament d'Educació i Formació Professional i de la mateixa manera les línies principals d'actuació, que en aquest pressupost dibuixa amb rigor i amb contundència. Ho remarco, perquè també s'ha escoltat que no hi han prioritats, però s'han definit molt bé.

Alguns dels reptes els resoldran molt ràpid, en aquest exercici potser, i d'altres s'hauran de crear les condicions materials per encetar un canvi, un horitzó per revertir allò que vam perdre.

Recordem que en un exercici pressupostari mai ningú no pot ni podrà resoldre vint anys de finançament insuficient. I no voldria tampoc retreure antics governs la feina feta, no és la nostra voluntat. La veritat és que nosaltres, en alguns moments essencials, hauríem prioritzat d'una altra manera, això creiem, però també és veritat que tots els governs intenten fer el millor possible la seva feina, sovint amb les eines de què disposen en aquell moment.

I també s'ha d'explicar clarament que cada govern passa el testimoni al següent –ho ha explicat molt bé el conseller–, compartint els grans avenços i també els reptes. És una mica de tots, no?, el que decidim avui, recolzant o no aquests pressupostos, també tindrà repercussions en els propers cursos. Avui som hereus de polítiques tan valentes com la que va començar l'anterior Govern, la decisió contundent de recuperar i dignificar l'etapa del zero-tres, però també de la revolució que va suposar

el decret de l'escola inclusiva, vingut de governs encara més antics. Tots, absolutament tots, hem contribuït a generar un model que, tot i que té reptes importants, òbviament, és un ascensor social.

I en el nostre torn reivindiquem aquesta política del consens que també ha reivindicat el conseller, com jo faig sempre que tinc la paraula com a portaveu del meu grup, reivindico la cultura de l'acord. Vostès saben que no ho faig avui que parlo de pressupostos; ho faig sempre, perquè vinc del món local i allà només sabem d'acordar i de consens. Ho faig totes les vegades que puc, perquè és l'única fórmula que té la política per avançar. Ens ho demana, a més, la societat i la comunitat educativa, també s'ha dit en les veus que m'han precedit, que acordem les polítiques educatives per tal de que superin els propis governs, que superin cadascun dels mandats. I quan parlem d'educació, aquesta afirmació, aquesta cultura de l'acord és encara més..., té més sentit que mai, no només perquè l'educació sigui un pilar fonamental de l'estat del benestar, de l'equitat i de la garantia d'igualtat d'oportunitats, que òbviament sí. Ho dic perquè els resultats del que avui decidim en matèria educativa, com els comentava fa un moment, els tindrem d'aquí a un temps. És una política que cou molt lentament, però que transforma de manera contundent.

I quins ingredients estem plantejant utilitzar perquè aquesta cocció sigui tan transformadora? Doncs s'han avançat i s'han explicat: evidentment, invertint, posant al servei del sistema 8.350 milions d'euros, 1.642 milions d'euros més que en l'anterior exercici, que recordem que és de fa bastants anys. I quines són les prioritats? També s'han explicat: millora educativa, inclusió, formació professional i la modernització del sistema educatiu, que no és poca cosa.

Entrant una mica més en farina, crec que podríem estar d'acord que en aquestes prioritats i al que cadascuna conté, doncs, hi ha una necessitat total, que és la de la millora educativa. S'ha explicat molt detalladament. Ha estat sempre, a més, un espai de trobada reivindicativa de tots els grups que compartim avui la comissió.

Compartim que l'escola ha de fer front a una complexitat de la societat i, per tant, de l'aula. Ho hem incorporat a cada PR i a cada moció que hem fet plegats. I de què parlem? Doncs ja s'ha dit, d'accions de prevenció, per a la promoció de l'aprenentatge i la detecció precoç, de la comprensió lectora, de l'Agència

d'Avaluació i per poder dotar de rigor i de mètode científic les decisions polítiques i millorar-ne els resultats, més docents i més ben formats –ells també i elles necessiten abordar les noves realitats–, el reforç de la llengua catalana –també ara se n'ha fet esment–, el finançament dels zero-tres, així com donar un paper fonamental a la inspecció educativa.

Agraïm també les negociacions amb el Grup de Comuns, que han enriquit el document, en general, però que ara volem agrair en particular aquelles partides destinades a generar més justícia social, com són els ajuts de menjador i al transport escolar.

Com també és de justícia social incrementar un quaranta-quatre per cent, fins a arribar a 370 milions d'euros, l'escola inclusiva. El nostre sistema educatiu ha de ser inclusiu. És una responsabilitat nostra defensar, atendre i acompanyar cada infant i jove, tingui les necessitats que tingui; també s'ha explicat.

El Grup Socialistes i Units per avançar sentim, a més, molt orgull de veure com la formació professional és una aposta decidida d'aquest Govern, perquè és un itinerari que qualifica, que requalifica, que certifica, que genera talent, que vertebrava territorialment, desperta vocacions a molts joves, genera un diàleg entre el món educatiu i el món laboral molt necessari i obre oportunitats al llarg de la vida.

Sis-cents setanta-dos milions d'euros per desplegar tota aquesta capacitat, que també és inclusiva, per continuar desplegant la dual i actualitzar els equipaments de formació dels docents, de l'orientació educativa, etc.

Per finalitzar, i no menys important, perquè és un capítol per mi essencial, és agrair la modernització del sistema educatiu, tant pel que fa a la part tecnològica i la desburocratització –una crida absolutament històrica– com a aquella part física que també s'ha mencionat, tan important i tan necessària: els 214 milions d'euros per posar el parc de centres educatius al dia, no?, obres noves, actualitzacions, manteniments, climatització –molt important.

I celebrem també el fons afegit que explicaven ara el conseller i la secretària general, perquè realment és una manera de reconèixer la bona feina que s'ha fet des dels ajuntaments, que quan no hi havia molt recolzament són qui van aguantar, doncs, en l'educació en aquest país.

Resumint molt, veiem les prioritats molt clares. Valorem la contundència econòmica i la prioritització de l'estat del benestar, així com la negociació que també el conseller ha posat en valor amb els professionals per arribar a un acord.

Agraïm de nou el treball fet tant al conseller com a l'equip del Departament d'Educació i Formació Professional i apel·lem a la responsabilitat per fer realitat allò que estem demanant comissió rere comissió. Ara és el moment de fer realitat tenir recursos, ara és el moment de tenir pressupostos per garantir allò que perseguim tots i totes, que és una qualitat educativa que Catalunya mereix.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I un cop han intervingut tots els grups parlamentaris presents a la sala, doncs, ja tenen vostès un torn de rèplica de màxim trenta minuts, que s'ho poden tornar a repartir de la manera que creguin oportuna.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Els he de confessar que sí que hi ha un espia a la sala, perquè la consellera ens està seguint. M'ha anat enviant missatges i m'ha dit que els agrais les seves paraules.

Algunes qüestions de fons. Els agraeixo a tothom, a tots els grups el to, fins i tot a aquells que tenim diferències ideològiques més importants. El to i la vocació de proposta, que crec que referma que davant del repte més important que tenim que és l'educació és important apel·lar a polítiques de consens i, com a mínim, si no, a poder traçar espais en els que aproximem posicions per intentar fer avançar el país, no?

Els he de dir que, no obstant això, surto amb algunes qüestions que crec que ens hem de respondre tots plegats. Els he escoltat a tots vostès: tothom vol que apugem els sous als mestres, volen que construïm noves escoles, volen que posem noves places per a la inclusiva, però no volen pressupostos. Ja em diran vostès això com volen que ho fem. I hi ha una qüestió..., diuen: «Sí, bé, o esmenes a la totalitat o ja ho veurem.» Ja ho veurem. No, hi ha una pregunta que ens hem de respondre com a país: volem pressupostos, sí o no? Volem que hi hagi pressupostos que siguin

capaços de posar 9.000 milions a damunt de la taula per invertir en les infraestructures del país, en l'habitatge, en la sanitat i també en el sistema educatiu, sí o no?

Com els explicarem als professionals docents del país que no som capaços d'arribar a un acord pels pressupostos que permetin incrementar i millorar les seves condicions laborals? Hem escoltat totes les persones que estem en aquesta sala el clam que hi ha hagut al carrer? Interpel·la el Govern. Evident. També els interpel·la a vostès. I, per tant, ens interpel·la a tots com a representants que som del poble de Catalunya, de capacitat d'arribar a acords per fer avançar el país. Com respondrem als professionals del sector de l'educació quan veiem que no som capaços de posar els diners que necessitem per millorar la

Fitxer 10

qualitat dels centres en aquells llocs on sabem que els centres se'ns cauen a trossos. Com respondrem als professionals, a les famílies del país quan siguem incapaços d'arribar a acords, no només per fer les inversions, millorar les condicions que els professionals necessiten en el seu àmbit retributiu, sinó també per augmentar, no?, en aquells àmbits que hem parlat que tenen a veure amb la inclusió o que tenen a veure amb l'equitat. Si la resposta que tenim a tot això és que cal construir nous centres educatius, que cal baixar les ràtios, que cal augmentar els salaris dels mestres, que cal reduir la burocràcia, la resposta és que calen pressupostos. I, per tant, en aquesta qüestió també vull ser molt contundent.

O sigui, al final ens hem de respondre la pregunta de si pressupostos sí o pressupostos no. I no es poden tenir els pressupostos del 2026 el desembre del 2026, perquè no serviran per a res. Serà un invent, serà un artifici. No es poden tenir els pressupostos de l'any 2026 el desembre de l'any 2026. S'han de tenir ara. Podem discutir si haurien de tenir-ne abans; s'han de tenir ara. Ara és el moment en el que podem aprofitar aquests recursos i poder-los executar, que és el que ens demana la societat catalana. I, per tant, de nou faig una apel·lació al conjunt dels grups, especialment a aquells que han donat suport a la investidura, perquè puguem traçar aquest camí conjunt. Ho he dit, ho farem amb la mà estesa. M'agafo en la qüestió

positiva: vostès han dit que volen pressupostos; nosaltres també. I, per tant, seiem i negociem-los. Si la qüestió que volem són els pressupostos, seiem i negociem-los. I crec que aquest és el camí que ens hem de donar entre tots i totes. Es farà molt difícil explicar, diguem-ne, ja sigui als professionals de l'educació, ja sigui als professionals de la sanitat, ja sigui als professionals dels serveis públics que hem sigut incapaços d'arribar, especialment les forces progressistes, a un acord per tirar endavant el país, perquè honoren els acords d'investidura, perquè són respectuosos i aprofundeixen en polítiques iniciades per governs anteriors i perquè fixen un full de ruta amb una orientació clara de protecció del sistema educatiu públic i de qualitat en el nostre país. I aquesta és una qüestió imprescindible que nosaltres ens hem de poder respondre.

Faig algunes qüestions que han aparegut. Sap la senyora Erra que tinc molt de respecte per les seves posicions. Hi han coses que compartim, hi han coses que apunto que vostè hi ha fet èmfasi. Hi han coses que em permetrà que matisi, no? Sobre l'orientació general dels pressupostos, és bastant complicat dir que hem de reduir la pressió fiscal i a la vegada demanar que fem més inversions, és molt difícil. Si vostè té la fórmula... Jo crec que ningú l'ha trobada en els temps anteriors. I he afegit que no només a les condicions de la conjuntura macroeconòmica, sinó a la qüestió que arrossega el país vinculada a l'infrafinançament del país, aquest Govern, fruit d'un acord amb Esquerra Republicana, ha sigut capaç de posar-hi una proposta damunt de la taula amb 4.700 milions d'euros. «És que en voldríem molts més.» Si vostès són capaços de millorar-ho, millorin-ho. Però, en el moment de la veritat, la pregunta, com amb els pressupostos: pressupostos, sí o no? En el moment del finançament la pregunta serà: 4.700 milions més, sí o no? Perquè no estem discutint entre 4.000 o 50.000; estem discutint entre 4.700 o zero. I, per tant, aquesta és una de les qüestions fonamentals que necessitem.

I, per tant, finançament, una política fiscal responsable com la que ha portat aquest Govern. També els hi he de dir: aquest Govern, en aquest exercici pressupostari, no apuja ni un sol impost. Les dues qüestions que s'han tocat en qüestió fiscal han tingut a veure amb la qüestió de la fiscalitat, el turisme, perquè contribueixi a la despesa dels serveis públics del país, i també a poder repartir els seus beneficis damunt del conjunt del territori, i algunes deduccions que es van materialitzar ja amb

relació als IRPFs de les persones que ingressen menys de trenta mil euros, que forma part també d'un dels acords amb Esquerra Republicana. També els hi he de dir que la pressió fiscal en aquest país ha arribat a on ha arribat també fruit de les decisions de governs anteriors en els que vostès hi han participat. Ara, els hi he de dir, sobre l'orientació dels pressupostos en funció de amb qui hi han arribat, bé, hi hem arribat amb un acord amb els Comuns, del que n'estic molt content, molt orgullós, que el defenso, perquè crec que ha millorat substancialment els pressupostos. Puc dir que m'agradaria que amb els Comuns haguessin pactat, en comptes de vint pàgines, n'haguéssim pactat deu? Bé, n'hem pactat vint. Miri, han sigut exigents i nosaltres hem hagut de respondre-hi. També li he de dir una cosa: són els mateixos vots que vam necessitar vostès per aprovar els pressupostos, o no? Que no varen necessitar els vots dels Comuns per tirar endavant els pressupostos? O encara, diguem-ne, amb algú que deuen tenir-hi més distància ideològica. La meua és sideral, amb la CUP, en algunes qüestions, sobre model econòmic. Que no van necessitar vostès el suport de la CUP per aprovar pressupostos? Si ens hem passat en aquest país amb pressupostos pactats amb la CUP, diguem-ne, entre el pacte més les pròrrogues més els que han fet amb els Comuns, gairebé set anys. I, per tant... Bé, dic que, entre tots plegats, valorem les propostes que s'han fet amb relació, diguem-ne, a les qüestions que es plantegen.

Vostè planteja una qüestió amb relació a l'educació concertada. El nostre model té a veure amb la defensa de l'escola pública de qualitat, però l'escola concertada té un paper molt important en la cohesió social del país, també en la cohesió territorial, també en la pluralitat de les formes d'ensenyar a casa nostra. I, per tant —l'hi reconec—, aquesta és una qüestió rellevant. El Govern, a més, treballa amb els representants de l'escola concertada per poder arribar a amplis acords que espero que també es puguin materialitzar aviat. I, per tant, li vull reconèixer tant el seu paper en la defensa de l'escola concertada com el paper que juga l'escola concertada també en el conjunt del sistema educatiu de Catalunya. Tenen un paper rellevant, que és obligació del Govern abordar i cuidar perquè segueixi sent així. Des de tota la pluralitat dels ensenyaments que es fan a l'escola concertada, diguem-ne, ja siguin cooperatives amb funció social, ja sigui el paper de l'escola cristiana a Catalunya. I, per tant, crec que tenen un paper també a jugar, que el que vull reconèixer.

Hem parlat d'algunes qüestions que tenen a veure amb la qüestió de la matrícula viva. La matrícula viva s'ha incorporat com un criteri en el procés de preinscripció educativa i en la planificació escolar. Justament per això, també els he de dir que en la planificació educativa que hem fet en el conjunt del territori hem sigut molt més curosos davant de la davallada demogràfica. Perquè, segurament, la davallada demogràfica que hi ha al país, que no la podem obviar –cada vegada hi han menys nanos que s'incorporen al sistema educatiu–, ens ha portat a la rebaixa de ràtios. Per això, a l3 tenim gairebé un noranta per cent per sota dels vint. I, per tant, en aquest sentit, la matrícula viva ha sigut un element que s'hi ha afegit, també per allò que té a veure amb la complexitat de les nostres aules. A mi m'ho han sentit dir: vivim en un país que ja no són 6 milions –són 8 milions–, amb unes infraestructures i uns serveis encara del país de 6. Crec que el país avui és més ric, més plural, que ha contribuït a la seva riquesa. També hi ha major complexitat, que hem de poder gestionar, des d'un punt de vista de la inclusió a la nostra societat, des d'un punt de vista del paper de la llengua com a element cohesionador, vertebrador de la nostra societat, no? I, per tant, en aquest sentit, doncs hi afegeixo que aquesta és una de les qüestions importants que hem de poder abordar.

En relació amb el Grup d'Esquerra Republicana –ho he dit–, vull ser optimista. I, l'hi he de dir, crec que vostès han manifestat de forma recurrent que estan a favor de que el país tingui pressupostos; nosaltres també hi estem. Ja ho he dit: si vostès hi estan i nosaltres també hi estem, fem un exercici tots plegats de responsabilitat perquè el país tingui pressupostos. El pressupost de l'any 2026 és un pressupost important per al país, i ja som entrant al mes de març, i el país necessita pressupostos. I soc molt conscient que els acords d'investidura s'han de complir, de la mateixa manera que hem complert amb el sistema de finançament, de la mateixa manera que hem complert amb el traspàs de l'empresa de Rodalies. Ara bé, el país ha de poder gestionar el mentrestant –el país ha de poder gestionar el mentrestant. Ens podem fixar objectius, que vostès comparteixen i nosaltres també, i tenen la paraula del president de la Generalitat i del conjunt dels membres del Govern de que els compromisos es compliran. I, en aquest sentit, hi treballarem. Les coses mai són fàcils. Alguna reflexió hauríem de fer tots plegats de les promeses que s'han fet en el país temps enrere, i som on som. I, per tant, també fem tots plegats un exercici de

realisme que el mentrestant s'ha de poder gestionar. I per poder gestionar el mentrestant hem de poder arribar a acords. I jo estic molt satisfet, i en faig una valoració molt positiva, del treball que hem pogut fer amb el seu grup. I justament perquè n'estic satisfet i en faig una valoració molt positiva, crec que val la pena seguir avançant.

Ara, per seguir avançant calen pressupostos i ens hem de fer un exercici de confiança mútua. Jo també vull que el país guanyi en sobirania. Avui, tenir 9.000 milions o menys és dos vegades el que hem acordat en el sistema de finançament. Això és guanyar en sobirania o no, tenir 9.000 milions més per poder invertir en les polítiques del país? Jo crec que sí, que és guanyar en sobirania. I vull un país que guanyi sobirania, que significa tenir 258 milions d'euros més per poder invertir en escoles en llocs on estan en una situació molt precària. I, per tant, crec que sí. I crec que hi ha marge perquè ens posem d'acord, crec que hi ha espai per poder encabir les seves propostes i crec que com més aviat ens posem a treballar i a negociar, millor, perquè serem capaços d'enriquir aquests pressupostos també amb les seves aportacions. I, per tant, també faig una crida a que puguem seguir treballant, puguem seguir a la taula fent les aportacions que facin falta.

El país ha de poder gestionar el mentrestant –importantíssim. Els mestres, els professionals del sector de la salut, els professionals dels serveis socials del país hem de poder seguir gestionant el mentrestant, que no significa renunciar a l'ambició. La gestió del mentrestant a vegades té molta més ambició, perquè significa abordar les qüestions tangibles del país, les que passen cada dia. I aquí, bé, crec que ens hi posarem d'acord. Ara bé, a més, crec que amb el seu grup tenim punts de coincidència importants, amb relació a la defensa del model educatiu del país, sobre quin paper té des d'un punt de vista de la cohesió i de l'equitat, dels reptes que tenim en la millora dels resultats del sistema educatiu. Hem de formar les persones en moltes dimensions de la condició humana –ho he dit–, en la seva vocació de membres de la comunitat, amb valors, també com a futurs professionals –també com a futurs professionals. I avui veiem que tenim reptes importants amb relació als resultats, no?, de competències, ja sigui en ciències, ja sigui en matemàtiques, ja sigui en comprensió lectora, amb relació a alumnes d'altres països o d'altres comunitats analitzades, i això implica abocar recursos en el sistema:

abocar recursos per fer front a la complexitat que tenim a les aules, abocar recursos per millorar les competències en aquells àmbits que són especialment sensibles, com des de l'àmbit de la comprensió lectora fins a la ciència i les matemàtiques. Aquí és on ens hi hem de poder trobar. I, per tant, sé que tenim convergència ideològica sobre quin paper ha de jugar l'educació pública en el país, i, per tant, doncs els estenc la mà, que en aquest sentit puguem trobar-nos.

El diputat del Partit Popular havia de marxar, que tenia una altra comissió. Queda lleig que ara jo l'interpel·li. Tot i que abans he parlat..., diguem-ne, em referia a les formacions d'extrema dreta i he vist que s'hi ha sentit interpel·lat. No era pas aquest el meu objectiu. Ara, els hi he de dir, perquè amb relació a..., ha aparegut en el comentari d'alguns diputats. Els comptes de la Generalitat jo ja me'ls sé. S'executa la inversió un noranta per cent. O sigui, s'executa la inversió de la Generalitat per damunt d'un noranta per cent. Tancarem l'exercici encara de forma provisional, l'any 2025, per damunt dels 3.000 i uns quants milions. Estem encara fent el tancament de l'exercici pressupostari del 2025. No diguem que s'executen les inversions un trenta per cent, un quaranta per cent perquè és fals. Les inversions del Govern de la Generalitat s'executen per sobre del noranta per cent. I sé que, a més, estem fent front a un dèficit d'inversió de molts anys. Ho he dit abans: quan escoltin com està el sistema educatiu i la qualitat de les instal·lacions educatives, facin una fotografia a aquesta gràfica i mirin-la.

D'aquí venim, d'aquí plora la criatura. O s'hi dediquen diners o no s'hi dediquen diners. O es posen diners per canviar les finestres, pintar, fer els lavabos nous i tenir les aules en condicions o no s'hi posen. Si s'hi posen, hi haurà espai; si no s'hi posen, no tenim els centres amb la qualitat que nosaltres voldríem. També he de dir, perquè s'han fet algunes afirmacions –és igual–, la diputada de VOX i el diputat del Partit Popular, amb relació a on està l'increment pressupostari del Govern i on estan les prioritats. Jo els hi he de dir que crec que tots sabem a aquestes alçades sumar i restar i, per tant, m'han de dir vostès si prefereixen el vint-i-quatre per cent sobre 8.000 o el quaranta per cent sobre 40. Si han d'escollir en algun moment, jo els aconsello que vagin al vint-i-quatre per cent sobre 8.000. Es posen més recursos d'increment sobre el sistema educatiu. I, per tant, no comparem anècdotes –allò de *peras con peras, manzanas con manzanas*–, perquè, si no, ens farem tots plegats

un embolic. A on hi ha un increment superior de la despesa pressupostària té a veure amb les polítiques d'educació en el nostre país, que, per cert, han passat de representar el tretze per cent a gairebé representar el vint per cent. I, per tant, ja hi ha hagut un increment molt notori amb relació a quin és el pes percentual que tenen damunt del pressupost de la Generalitat.

Li he de dir que no coincideixo, diputada del Grup Parlamentari de VOX, amb la seva afirmació amb relació a la llengua. La defensa del nostre model d'inclusió... Vostè ha parlat..., no?, «hi han alumnes que no tenen les mateixes oportunitats». Si volem que els alumnes tinguin oportunitats a Catalunya, cal defensar un sistema d'ensenyament en català. Ha sigut el sistema que ha garantit la cohesió social a casa nostra, amb perspectiva històrica i amb perspectiva de futur. Que avui afronta nous reptes, perquè la immigració, diguem-ne, ve d'orígens diversos. Però l'èxit del model educatiu de Catalunya passa per la defensa d'una escola catalana en català. I, per tant, amb el respecte a l'ensenyament de tots els idiomes, avui no tenim un problema perquè hi hagi algú que surti..., tothom surt aprenent un dels idiomes. On tenim un repte és perquè tothom surti amb un nivell de coneixement suficient per integrar-se en comunitat, desenvolupar-se plenament, vitalment i

Fitxer 11

professionalment a Catalunya en català, que volem que sigui un element d'ascensor social a Catalunya, i per tant, aquest és un element important, no?

A la senyora Albiach, li agraeixo el comentari que ha fet. És cert que segurament si vostès haguessin fet els pressupostos serien d'una altra manera, potser la Comissió de Territori amb infraestructures parlàriem d'algunes qüestions, però sé que vostès tenim coincidències amb moltíssimes coses. Quan parlem d'infraestructures en l'àmbit del desplegament de totes les infraestructures ferroviàries i viàries a Catalunya, parlo molt especialment quan un veu territorialment que, a més, aquest és un pressupost que posa un èmfasi especial en les comarques del Camp de Tarragona, on hi ha un creixement molt notori, fruit també dels 171 milions d'euros que destinem al TramCamp, però és veritat que vostès han incidit també en què creixi la inversió, en què creixi la inversió en la infraestructura educativa, en què

augmentem les beques menjador i en tot allò que fa referència als diferents acords que hem arribat amb els Comuns. I jo n'estic orgullós, crec que milloren el pressupost. I ho he dit. Si volem un pressupost que doni resposta a les demandes dels docents del nostre país, hem de poder abordar-ho, no?

Diputada de la CUP. Jo abans..., m'ha dit «vostè fa cares», jo crec que els informes estan penjats, estan disponibles des del divendres, o vostè té la informació o la tinc jo. Jo crec que la resta de diputats i diputades han pogut accedir a la informació sobre les partides pressupostàries des del divendres, que han estat penjades també al web del Departament d'Economia i al web de Pressupostos de la Generalitat, així com han estat entregades com a documentació a la Mesa del Parlament perquè es pugui substanciar la seva admissió parlamentària.

Jo sé que vostè posa èmfasi especialment també en la qüestió, ho he parlat abans, de la qüestió de la negociació que tenim actualment amb els docents, ho he dit. L'objectiu del Govern, i així ho ha traslladat als professionals de l'educació, és poder arribar a un acord que també permeti passar als professionals de l'educació que avui estan a la franja alta, a una franja superior..., a la franja baixa, que està en la franja baixa a nivell retributiu, a una franja superior. I en aquest sentit estem treballant. És veritat, jo avui no em puc presentar en aquesta comissió parlant-vos d'un acord. Els he dit que m'agradaria, i espero poder-ho fer aviat, espero poder-ho fer aviat. Ara, avui no tinc un acord i la meva obligació és seguir assegut a la taula amb els representants dels treballadors, com ho està fent l'equip del Departament d'Educació, per poder garantir que arribem a un acord en matèria, diguem-ne, d'allò que té a veure amb la retribució dels professionals docents. He dit que m'agradaria que a l'acord final al que arribéssim no fos un acord, només l'element retributiu sigui un acord de model educatiu de país que abordi els reptes de fons que té el sistema, especialment en el repte que té l'educació inclusiva, tots estem molt contents del desplegament del decret, però tots sabem..., som conscients dels reptes que té i sense recursos és molt complicat poder afrontar algunes de les qüestions de fons i per tant, vull que una de les qüestions que puguem abordar sigui aquesta, com tantes d'altres.

També els he de dir que, em permetran que els digui que he trobat, avui, a faltar que posem un dels elements centrals que és la formació professional, també en l'epicentre del debat. Avui aquest pressupost no és només el pressupost del Departament d'Educació, és el pressupost del Departament d'Educació i de Formació Professional, i per tant, vull posar també en valor la tasca de la Formació Professional per l'increment que hem fet de places en el sistema educatiu, per la incorporació de nous centres d'excel·lència en el sistema educatiu, per la incorporació de més de 5.300 empreses en l'àmbit de la formació professional dual a Catalunya i, per tant, per abordar els reptes de competitivitat econòmica que té el nostre país en l'àmbit industrial, en l'àmbit de la transició energètica, cal un bon sistema d'educació, cal un bon sistema universitari, cal un bon sistema de recerca, cal un bon sistema de formació professional, que sigui treballat d'acord a les necessitats educatives que té el país i en col·laboració amb el sector econòmic i empresarial del nostre país, perquè ens serveixi per cobrir i afrontar les necessitats del país. I crec que aquest és una qüestió que també hem de posar en valor, d'acord?, des d'aquest punt de vista.

Han parlat molts de vostès sobre algunes de les qüestions que tenen a veure també no només amb l'equitat social, també amb l'equitat, l'equitat territorial i els puc dir que estem en ple procés de transformació o d'inici de nous centres educatius, l'any 2026, 20 centres que inicien obres, 35 que ara mateix estan en curs i 6 que finalitzen i per tant, el sol, sempre ho hem dit, ha de sortir per a tothom, també ha de sortir a tot arreu. I quan nosaltres parlem d'alguns d'aquests centres vol dir que finalitzarem obres l'any 2026 de l'escola Maspujols, de l'Institut Vallcarca, de l'Institut Montserrat Colomer, de l'Institut-Escola Pere Lliscar, de l'Institut Escola El Martinet i de l'Escola Les Filadores. De Ripollet a Sentmenat, a Barcelona, Sant Esteve Sesrovires, l'Hospitalet de Llobregat o a Maspujols. I per tant, té a veure amb algunes de les actuacions que finalitzen aquest any 2026, o de les obres que s'inicien, és igual, des de Cal Maiol a l'Institut Escola de Barcelona a Castellterçol, el Ramona Caldet, i per tant, algunes de les qüestions que tenim en marxa.

Finalitzo, abans de passar la paraula a la Secretària general, de nou, amb aquesta apel·lació a que el país tingui aquests pressupostos que ho necessita el conjunt del país, també ho necessita la comunitat docent, també ho necessiten l'1'6 milions

d'alumnes que tenim. També ho necessiten les famílies d'aquests alumnes i sobretot, en poder avançar tant no només en l'àmbit de l'educació, sinó també en l'àmbit de la formació professional, i que per això calen grans acords de país sobre el que pugui avançar.

Secretària.

Teresa Sambola Ferré (secretària general d'Educació i Formació Professional)

Doncs faré una resposta molt ràpida i en el moment que ara estem i per tant comentades les prioritats que hem fet per blocs i que hem detallat, deixeu-me destacar, pel que fa a la millora dels resultats, el fet de duplicar en programes tot el que són els aprenentatges matemàtics i de comprensió lectora, focalitzar sobretot l'increment de beques i de transports i per a tots els col·lectius vulnerables.

Respecte a la pregunta dels professionals, aquest increment de més de 4.000 mestres són des del 2023 al 2026, per tant, són aquests cursos que hem evolucionat. És veritat que el darrer increment és molt alt, però que ve del recorregut i per tant, la comparativa 23-26. En aquest sentit, deixeu-me destacar el creixement de docents vinculats a l'educació inclusiva, que en aquest moment en tot el sistema són més de 15.000 docents.

Respecte a aquestes altres prioritats a destacar, doncs, focalitzar majors recursos per als centres de màxima complexitat, per als centres i per a l'alumnat d'educació especial, per a la Formació Professional ho ha comentat molt bé el conseller, i en aquest sentit destacar també que el personal que està atenent als centres d'educació inclusiva, de tècnics d'inserció social i els educadors també tenim una projecció per poder-los acabar estructurant dintre del sistema.

Després, vinculats a la concertada, deixeu-me destacar que hem incrementat el setanta-tres per cent de recursos vinculats a l'educació especial, també a les places de Formació Professional, més de 30.000 places, i que en aquest sentit deixeu-me destacar el concert de la formació..., els concerts vinculats a la formació bàsica i també aquella assignació, com molt bé deia el conseller, de nous grups vinculats a la matrícula viva i a la vulnerabilitat dels centres concertats en alguns territoris.

Pel que fa a les ràtios, sortim amb ràtios de 20 a l3 i per tant, dintre d'aquestes ràtios baixes de 20 alumnes per aula més del seixanta per cent d'aquests grups estan per sota de 20. A secundària tenim ràtios d'una mitjana del 27,3 per cent, i de la Formació professional destaco, d'aquestes 7.800 places que es van crear i que consolidem ara de nou, sobretot el nombre major de grups pel que fa a la formació bàsica, els PFIs i l'accent que posem en la formació dual.

Després comentar-vos per aquest increment de beques dels 253 milions d'euros que se'n beneficien 217.000 alumnes pel que fa a les beques de menjador, hi ha 54.000 alumnes pel que fa les beques de transport. Reforçar l'aposta per la immersió lingüística i les aules d'acollida amb aquestes 1.635 i amb les aules d'acollida intensiva, que no només es fa en el Consorci, sinó que s'estan implementant a diferents territoris de Catalunya.

Les motxilles que arriben a 189.000 alumnes i que se'n beneficien alumnes dels centres concertats i dels centres públics. També deixeu-me destacar que pel que fa al 0-3, s'han creat més de 3.700 places des que van venir els fons europeus, dels quals 900 són en aquest darrer curs i, per tant, amb la línia de l'acord d'investidura, Estem avançant per presentar un projecte de llei i aportar les conclusions del grup d'experts que es va crear. Pel que fa als centres de màxima complexitat, l'aportació que fem per al funcionament és de prop de 19 euros per alumne en els centres ordinaris i en contra dels centres de màxima complexitat arribem a 31,45 euros, per tant, doblant aquesta aportació, a més a més de que més del deu per cent de les despeses vinculades a programes en activitats i en altres suports es destinen directament a aquests centres de màxima complexitat.

Hem comentat l'ús de la llengua, les aules d'acollida i les aules d'acollida intensiva, els ULAE, que també són tallers que tenim un pressupost de 625.000 euros per fomentar el tema de la llengua. Respecte a l'informe de l'OCDE, ben aviat el podrem presentar públicament i, si és necessari, en aquesta comissió serà un gust fer-ho, i sí, diputada Albiach, la docència és de les feines més importants d'aquest país. Per tant, el nostre compromís ferm amb executar tots els acords amb els quals estem vinculats i ens vinculem en un futur.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Moltes gràcies, secretària general. I ara obrirem un torn de rèpliques per a aquells grups parlamentaris que el vulguin fer servir amb un torn màxim de 5 minuts. Sí, senyora Erra? Endavant.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Doncs bé, gràcies, conseller, secretària pels aclariments que han fet i les respostes. Abans de fer unes conclusions finals m'agradaria tres dubtes que m'han sorprès d'aquest Departament i d'aquest pressupost en Educació. El primer, han parlat vostès d'aquesta transformació digital i que fan aquesta inversió de vuit milions d'euros en aquest pla de rescat, i nosaltres el que no acabem d'entendre aquesta aposta per aquesta transformació digital hi ha una clara contradicció, quan han fet desaparèixer la figura dels coordinadors digitals, que en el fons són les figures que haurien de tirar endavant tot aquest programa? És una mica a veure com ha quedat tot això, si continuaran, si veritablement creuen en aquesta aposta digital, revertir en aquella figura de coordinadors digitals que saben que els hi van plegar en pes. Aquest seria un tema.

L'altre és que en el pressupost ens ha semblat veure que l'aposta que feia el Departament per tot el que són ensenyaments artístics queda estancat. Va baixar de 18 a 11 milions i ha quedat igualment 11 milions, i recordo que era un d'aquells temes prioritaris que fins i tot la diputada Niubó, ara consellera, també hi incidia perquè demostra quina aposta pot fer el Departament d'Educació en aquests ensenyaments i ens sembla que ha quedat totalment estancat. Era per aclarir si és així.

I l'altre punt que també volíem comentar que estem contents d'aquesta aposta pel 0-3, per aquest intent de la gratuïtat i anar cap a la universalització i aquestes 900 places, però sabem que això sovint crea noves places, cauen en detriment les places d'escoles bressol privades que en territoris i en zones estan fent una gran feina de país. I com compensem això? Nosaltres no ens agrada que caiguin, sinó que poden sumar-se i integrar-se en aquest sistema educatiu del nostre país.

I amb tot això, i per acabar, i contestant una mica el que també deia el conseller, nosaltres tenim clar que si ens volem anar acostant al sis per cent d'educació al PIB

d'educació, ja només si hi arribéssim necessitaríem més de 6.000 milions. És clar, vostès estan parlant d'aquest gran finançament per a totes les àrees de 4.000.

Evidentment que sempre podem dir una mica pot anar bé, però què ens trobem? Primer de tot, que vostè fa una mica –si més no de cara a Junts– una mica trampa al solitari, que ens diu «pressupost, sí o no?». Nosaltres evidentment, creiem en els pressupostos, sabem que és la gran eina de país, però vostès no ens han tingut en compte. Nosaltres hem estès la mà i entenem que tota aquesta pressió, si hi ha pressupostos o no... Evidentment que hi han d'haver pressupostos, però ens han de tenir en compte. El que tenim clar és que, i llavors tots ho tenim clar, que aquesta pressió no venia cap a nosaltres, el que passa que nosaltres som responsables i ens preocupem pel país, i sabia que anava pels seus socis d'investidura, ho entenc, però senzillament li volia contestar.

I ja per acabar, i per fer una mica de resum de tot aquest pressupost d'educació. Vostè ha començat dient, conseller, que no vol que sigui una suma de partides, sinó una gran eina de canvi de dinàmiques, i ens sembla que és això una suma de partides. És allò tan típic de voler quedar bé amb tothom, però que al final aconsegueix el que de moment han aconseguit vostès, que és empiar a tothom, perquè no hi ha unes prioritats clares per solucionar els temes tan claus com és l'escola inclusiva per a tots, el Servei d'Educació de Catalunya, corregir aquest infrafinançament de l'escola d'iniciativa social i donar resposta a les grans necessitats dels docents i del sector per millorar les seves retribucions i també per millorar les seves condicions laborals. I ara era el moment de demostrar, amb uns nous pressupostos, quin pes per aquest Govern és l'educació del país, quin és el seu lideratge i quina és la seva capacitat d'acord i de negociació. I s'ha de dir, i els hem de dir que els hi ha faltat valentia i prioritització per fer aquests canvis

Fitxer 12

estructurals, perquè tots aquí compartim que invertir en educació és clau, perquè defineix el país que volem, però els ha faltat lideratge, els hi ha faltat més fermesa, i, sobretot, els hi ha faltat pensar en tot el sistema.

I tenen un gran repte, i és aquest repte de convèncer i guanyar-se la confiança. Una confiança perduda per demostrar que volen avançar veritablement en la millora d'educació del país, que volen veritablement enfortir el servei d'educació de Catalunya i no trencar, i els hi hem dit, no trencar el model del país, i convèncer i guanyar-se la credibilitat amb el sector, perquè, fins ara, hi ha hagut paraules, moltes paraules, però fins ara no els han convençut, i ens fa por que amb aquest pressupost no els acabaran de convèncer.

Per tot això, i perquè, evidentment, com a Junts no hi hem sigut partícips i tampoc ens convencen aquests pressupostos, nosaltres hem presentat aquesta esmena a la totalitat dels pressupostos per la discrepància total en els pressupostos que presenten per al país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Si vol fer servir el seu torn de rèplica, diputada Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, conseller, sí, volem, volem pressupostos, i no ens n'amaguem. Per això volem negociar, evidentment. El que passa és que vostè desvia la resposta fa una mica de trampa. Segur que ha entès perfectament el missatge de la meva intervenció.

Els acords als quals vam arribar fa dinou mesos no eren acords de govern, no eren acords per aprovar uns pressupostos; eren uns acords d'investidura. I, a més a més, han estat vostès qui han començat el termini, qui aquí han posat, per dir-ho d'una manera, el rellotge en funcionament.

Nosaltres repetim, per negociar cal complir amb els acords adquirits. I ara no estem aquí per poder començar una possible negociació. I l'exercici de responsabilitat que demana Esquerra Republicana l'han de fer també, primer vostès.

Nosaltres el que fem és limitar-nos a reclamar allò que s'havia acordat en la investidura, i van acceptar-ho, van acceptar aquests acords. I, ho repeteixo, els acords hi són per complir-los, si no, és que quin missatge també estem donant a la

ciutadania? Quina confiança generem si som els primers en no respectar allò que es pacta?

Però, sobretot, pel tipus d'acord del qual estem parlant, el que ens permetrà disposar de tots aquests recursos necessaris per afrontar tots aquests grans reptes del sistema educatiu actual, i pel benefici, evidentment, del conjunt de tota la ciutadania.

Per tant, així de simple, conseller. Complir per poder negociar. I amb un parell de frases del meu estimat president del meu grup, la política és arribar a acords, però la bona política és complir els acords.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, la diputada Lora.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bé, sobre una reflexió que ha fet el conseller a l'inici sobre si volem o no pressupostos. A veure, està clar que aquests no són els nostres pressupostos, no són els pressupostos del Grup Parlamentari de VOX. Són els seus pressupostos, els del Partit Socialista, i, de moment, també, doncs, del Grup d'En Comú Podem.

I, per tant, són un reflex, com és lògic, del seu model, de la seva forma de ser, de les seves polítiques, de les seves prioritats, i també, no ho oblidem, de les seves renúncies, perquè pactar amb el Grup Parlamentari dels Comuns també implica renúncies del Partit Socialista. I nosaltres, sincerament, doncs, no estem per blanquejar polítiques que considerem que són equivocades.

Bé, ha comentat, perquè no he pogut comentar-ho a la primera intervenció, i després he fet un recull de coses que han dit en relació a l'escola concertada. Ha dit que té un paper fonamental en la cohesió social, que estan, doncs, parlant, no?, i treballant amb els representants de l'escola concertada per tal de que hi hagi millores i hi hagi una entesa, de que tenen un paper rellevant.

Bé, nosaltres dir que estarem una mica, no?, a l'expectativa i veurem, doncs, en què s'acaba traslladant tot això, perquè sí que s'ha de tenir en compte, com bé també ja s'ha comentat, doncs, que estem parlant d'un infrafinançament estructural que arrossegueu aquestes escoles des de fa ja molt de temps.

Parlem, doncs, de centres educatius que reben menys recursos per plaça mentre escolaritzen un vint-i-set per cent de l'alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu. Jo crec inclús, doncs, que no es pot finançar pitjor a qui assumeix responsabilitats socials, com és el cas de les escoles concertades, perquè jo crec que inclús com a institució s'està enviant a la societat i a la comunitat educativa, doncs, un missatge que és equivocat, no? Que hi ha escoles de primera i que hi ha escoles de segona. I crec que això és molt injust.

Sobre el tema que ha comentat de la llengua, que m'ha interpellat arran, doncs, del que jo li he comentat, no? Ha dit, en definitiva, que l'escola catalana ha de ser en català, ha dit que el model funciona molt bé, i jo crec que si el model funcionés tan bé, no hi hauria, en aquest cas, doncs, per exemple, sentències que obliguin a introduir el castellà a les aules a Catalunya.

Si segons vostès també, pel que ha dit el conseller, no?, els alumnes, els alumnes surten amb les dues llengües perfectament assolides, doncs, jo crec que no s'entén el per què es neguen, precisament, a garantir una presència real del castellà. No tindria que haver-hi cap problema amb que el castellà estigués més present a les aules a Catalunya, perquè Catalunya, doncs, és bilingüe, els hi agradi o no els hi agradi al Partit Socialista.

Jo crec que l'escola a Catalunya ha de reflectir aquesta realitat. De fet, nosaltres, més que res perquè sempre s'intenta manipular els missatges que es donen des de la meva formació política, nosaltres no estem en contra del català. No demanem eliminar el català, no ataquem el català.

De fet, com es pot veure, i la gent que em coneix, és la meua llengua materna, al igual que és la llengua materna de tants altres meus companys del Grup Parlamentari de VOX. Per tant, seria, doncs, tirar-nos pedres sobre nosaltres mateixos.

I, simplement, doncs, el que estem demanant, en aquest sentit, és que es respectin les dues llengües oficials, que siguin vehiculars, i que això, doncs, no és un atac a ningú ni a cap llengua.

Després sí que vull aprofitar, perquè no m'ha donat temps a la primera intervenció, vull aprofitar l'avinentsa per denunciar públicament, una vegada més, com ja ho ha

fet i ho fa el meu company Manuel Acosta, la implementació del programa de llengua àrab i cultura marroquina, perquè ens trobem, a dia d'avui, doncs, que hi ha uns dos mil alumnes fills d'immigrants marroquins que reben aquesta formació en horari escolar o extraescolar a les aules públiques en més de cent vint escoles catalanes, impartides per funcionaris del Marroc.

Nosaltres considerem, doncs, que l'escola pública catalana no pot convertir-se en un espai gestionat parcialment per al Marroc. És més, de fet, una cosa que nosaltres defensem és que la integració ha de passar per la voluntat d'un mateix d'integrar-se.

I els que venen aquí, doncs, han d'entendre i han d'assimilar que hi ha uns elements que ens cohesionen absolutament a tots, com és, per exemple, doncs, l'amor als nostres avantpassats, no? que han llegat una herència cultural, com són els nostres costums; les nostres arrels cristianes; el nostre sistema de valors occidentals; el respecte a la dignitat de les persones; el respecte a la dignitat de les dones i a la tolerància també a totes les persones.

I dic això perquè ens trobem en un moment que l'islamisme, malauradament, doncs, està avançant a la nostra terra, i, en aquest cas, a Catalunya, no?, en un moment en què a les nostres escoles s'està recomanant que durant el temps del Ramadà no es programin activitats ni de ball ni de música. I això és una realitat que s'està vivint a dia d'avui a Catalunya, i molts de vostès en són conscients, però callen per correcció política, perquè els seus partits no els deixen denunciar-ho. I diuen que es prohibeixen, doncs, per no ofendre a certes persones en el Ramadà.

També denunciar, doncs, que s'hagi prohibit, per exemple, que es doni carn de porc a les escoles, per exemple, d'infantil, a les escoles bressol, a la ciutat de Barcelona, i això ho ha impulsat el Partit Socialista.

I, per tant, per acabar, vull saber què en pensa el conseller Dalmau d'aquestes mesures i d'aquesta situació que vivim a Catalunya.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn de la diputada Pilar Castillejo, de la Candidatura d'Unitat Popular.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. Gràcies, presidenta. Vull aprofitar, perquè a la primera part de la meva intervenció no havia donat temps de parlar del tema de les inversions, i sí que m'agradaria comentar alguns temes.

És cert que es recuperen nivells d'inversió que feia temps que no es veien, i, per tant, benvingudes les inversions siguin, però tinc dubtes respecte a quins criteris, si ens ho podeu aclarir, quins criteris utilitzeu per decidir on s'inverteix i on no s'inverteix.

Perquè és cert que amb els dos mil i escaig centres que tenim hi han moltíssimes necessitats, però, no fa tant, hem tingut reunions per explicar necessitats d'alguns municipis on, per exemple, tenim escoles en zones inundables, que, quan hem tingut riuades, en concret, al riu Ter, a la ciutat de Montesquiú, als centres escolars, l'aigua arribava al nivell de les finestres, i no només no apareix en cap d'aquestes inversions, sinó que revisem totes les inversions aquestes al Programa d'Encàrrec d'Actuacions, al PEA, fins al 2031, i no apareix l'escola de Montesquiú, que és una escola que va començar sent una escola rural per a quaranta alumnes, i en té cent deu, i no s'ha tocat.

O l'escola de Tornabous, que té un centre de primària a una banda de la carretera, i l'altre, a l'altra banda, i els nens han de travessar la carretera per anar d'un lloc a l'altre, i al pati surten a jugar a la plaça del poble, perquè no tenen espai.

O a Vallbona de l'Anoia, que han d'ampliar l'escola Josep Masclans, que ve gent de totes les escoles del voltant, perquè no n'hi ha prou, i tampoc no surt aquesta ampliació, quan els terrenys estan fins i tot cedits al departament.

I podria seguir amb molts exemples, però és que cap d'aquests no surt en [11:27] tot aquest PDF fins al 31. Veiem que no apareixen, no surten en aquesta llista que heu posat, i penso: «Amb quin criteri es tria que traiem barracons en un lloc i no movem una escola que està en una zona inundable?».

I, per cert, d'aquestes de l'Excel que, finalment, ahir ja vaig poder mirar, i he vist que la partida més gran d'inversió, és la segona partida més gran d'inversions. Són 11 milions d'euros per comprar deu mòduls escolars. O sigui que hi ha una part

important que continuarem. Creixen en mòduls, per molt que diguem que millorarà i que creixerem en inversions, doncs, una part hem de ser realistes i dir-ho en veu alta i dir-ho clar, no acabem amb els barracons al nostre país, sinó que continuem invertint. Aquesta és la realitat que tenim.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, és el torn de la diputada Gisela Navarro, en nom i representació del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar.

Gisela Navarro Fuster

Bé, moltes gràcies, presidenta. De manera molt breu, perquè crec que s'han dit moltes coses, però també volia aprofitar per tenir un missatge a la ciutadania, a la comunitat educativa que potser ens està veient o que ens veurà.

De fet, vull utilitzar com a exemple la imatge que tenim projectada, i amb les darreres paraules de la diputada de la CUP. Jo crec que l'aposta clara d'inversió per recuperar una deute històrica que, evidentment, no es pot fer en un exercici pressupostari, com ho he explicat abans, però crec que aquí veiem la columna del 2026, i, bé, amb les columnetes que hi ha al darrere dels anys anteriors, es veu bastant clar que aquest pressupost té la vocació d'avançar molt, moltíssim, en aquest deute històric del nostre parc de centres educatius.

Com deia abans també el conseller, el pla B de no tenir pressupostos, evidentment, és el no-res, però vostès, molts de vostès han dit: «Bé, doncs, anem a suplementes de crèdit», que és una altra..., bé, és un pla B, no?, és una fórmula.

Jo també ho vull explicar a la ciutadania, perquè això és un *palabro* d'aquests que només s'entén qui s'hi dedica amb això, però un suplement de crèdit és un mecanisme que és temporal, que desapareix quan desapareix l'exercici, i que té molta diferència a tenir un pressupost que consolida una xifra que després comença a augmentar. Per tant, és molt important tenir aquests pressupostos per garantir, doncs, aquesta manera de caminar.

Volen més recursos tots vostès. Nosaltres, el Partit dels Socialistes i Units per Avançar també, òbviament. Volem més recursos. Voldríem que educació i tot el pressupost fos del doble o del triple, òbviament, però també hem de tenir una mica

de realisme i saber que la vocació també d'aquests pressupostos és anar avançant i consolidant aquests diners.

I per què ho dic? Perquè paral·lelament al que estem fent avui, els diputats i diputades que estem aquí estem dintre d'una comissió per treballar una ILP que proposa arribar al sis per cent, com ja ho proposava la LEC.

Ho recordo també, perquè aquest pressupost no arriba al sis per cent del PIB en educació, evidentment, però la resta de pressupostos dels anteriors governs tampoc, i la LEC ja fa molts anys que ho posava. Per tant, és un deute que tenim entre tots.

Per tant, jo crec que si aprovem aquesta proposta de pressupostos, no ho solucionarem tot. Evidentment que no, i ens agradaria a tots, però avancem molt i consolidem molt aquestes xifres, i aquest és el missatge que volem que la ciutadania que ens escolta pugui entendre.

Per tant, apel·lo de nou aquest consens i aquesta manera d'avançar, que és l'única que tenim; no hi ha una altra.

Fitxer 13

I els torno a demanar que tinguin en compte les seves postures per aprovar els pressupostos del 2026.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I un cop fetes totes les rèpliques, tindran vostès un torn final, si creuen convenient, per tancar el debat, una intervenció de màxim quinze minuts per poder tancar aquest debat del projecte de llei de pressupostos en matèria educativa.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bé. Prometo no consumir-los sencers, els quinze. Hem tingut algunes desercions en la comissió, però sí que hi havia altres comissions en marxa en el Parlament.

Primer, deixin-me compartir algunes qüestions. De nou, els agraeixo a tothom el to i les aportacions que han fet en aquest debat de pressupostos en matèria educativa.

Les seves aportacions són necessàries. Potser ens posarem d'acord o no amb algunes formacions pel pressupost, però les seves aportacions són necessàries i estic segur que en el futur tindrem espais d'encontre i de trobada per aquest i per molts altres temes que hi ha al país. Entre altres qüestions, perquè ho he dit, en el país ha de poder gestionar el mentrestant, però sí que poso de rellevància que, més enllà de que en alguns grups de la cambra ens puguem posar o no d'acord en relació a la qüestió pressupostària, n'hi ha d'altres amb els que ho hem d'aconseguir i, per tant, és una responsabilitat que tenim compartida. Vostès han de fer de la seva part. Nosaltres hem de fer de la nostra. L'objectiu d'aquest Govern és treure aquests pressupostos amb el grup dels Socialistes Units per Avançar, només faltaria, amb el grup dels Comuns i també amb el grup d'Esquerra Republicana.

I ho he dit, hem de fer tots plegats una reflexió. És cert, vostè diu que els acords s'han de complir. Portem dinou mesos. És que amb dinou mesos hem avançat coses que feia dècades que no passaven a Catalunya. En dinou mesos hem complert amb qüestions que feia dècades que estaven encallades a Catalunya, entre elles la qüestió del finançament autonòmic. Posar damunt de la taula una proposta de 4.700 milions ha sigut fruit de l'acord que hem fet amb vostès. Potser hauríem tingut models diferents. Hem arribat a aquest. Un finançament que compleix amb l'ordinalitat per a Catalunya, amb la proposta de finançament singular i, per tant, hem sigut capaços.

Ens hem estat un any i mig negociant, perquè les coses difícils, les coses complexes, les coses que requereixen de participació, a vegades de tercers, són complexes, requereixen de treball amb discreció, requereixen de seguir asseguts a la taula. I jo els he dit, estic convençut que els acords d'investidura es compliran i les qüestions que tenim pactades passaran. Crec que no s'ha de menystenir la paraula del president de la Generalitat, també ho dic. Portem molt de temps de construcció de la institucionalitat en el nostre país. Si el president de la Generalitat ha dit: «Hi haurà nou finançament», hi ha hagut nou finançament. Si ha dit: «Complirem els acords d'investidura», es compliran els acords d'investidura i, per tant, facin-nos confiança. Els acords d'investidura es compliran.

El país, no obstant, ha de poder gestionar el mentrestant. No es poden aprovar els pressupostos del 2026, al desembre o al juliol o al setembre del 2026. És una anomalia que hem de començar a corregir, més ara que hi ha una possibilitat de traçar majories, especialment amb aquells partits que varen donar el seu suport a la investidura, però en tot cas agafo les seves consideracions, que crec que eren importants. Les entomo de la mateixa manera que li demano que vostè agafi el guant perquè ho puguem fer possible. Crec que encara hi ha temps i, per tant, com que crec que encara hi ha temps per poder-nos concentrar en treure'ls endavant.

Diputada Lora, hi ha qüestions que m'ha donat vostè pau, que han dit que aquests no són els seus pressupostos. Bé, li he de dir que a mi això m'ha donat una mica de pau. El seu projecte polític és radicalment diferent del nostre i, per tant, hi ha coses amb què evidentment no ens trobarem. Aquesta és una. Un infant a Catalunya és un infant, neixi on neixi, es digui com es digui. No li vulguem posar més adjectius. Un infant a Catalunya és un infant de Catalunya, es digui com es digui, sigui com sigui, visqui on visqui. I el sistema educatiu a Catalunya ha de poder garantir la plena inclusió d'una persona a la societat a la que en forma part en català, de la mateixa manera que garanteix el sistema escolar que pugui sortir parlant plenament en castellà i coneixent plenament la llengua castellana, que també és una llengua de Catalunya, de la mateixa manera que l'aranès és de l'Aran. I, per tant, aquest és l'objectiu del nostre sistema.

On tenim el repte perquè la societat pugui, una persona pugui desenvolupar-se, pugui formar-se, pugui..., és amb el català. És on tenim un repte de regressió de la nostra llengua i, per tant, d'aquí el sistema. Li he de dir que els comentaris sobre l'ensenyament de llengües estrangeres vostè s'escandalitzen quan hi ha algú que en hores extraescolars estudia en àrab. No s'escandalitza si estudia francès o xinès. Això no li fa tanta cosa. Un d'aquests dies potser començaran amb el xinès, que ja ens coneixem, però si estudien francès, cap problema. I si fessin italià, cap problema. Ara, si fan àrab, escàndol, en horari extraescolar. Que jo sàpiga, no és la llengua vehicular de l'educació a Catalunya i, per tant, és com altres debats que vostès que vostès han plantejat.

Si un alumne de Catalunya avança, avancem tots. Si fracassa, fracassem tots. I aquest és el repte de la política d'inclusió i d'equitat que tenim en el passat. Vostè ha dit, no, que hem de fer un homenatge als nostres avantpassats. Miri, jo li he de dir que si comencem a tirar enrere vostè i jo enrere, enrere, enrere, no sé què parlaran els nostres avantpassats. No ho sé. O sigui, si comencem a tirar molt, molt, molt, molt, molt enrere, ves a saber si encara acabaríem tots amb altres coses. Bé, és igual. No, no, no dic més, però vull dir que crec que, en fi.

Dit això, amb relació a altres qüestions que s'han plantejat, amb relació a les inversions que es fan amb criteris estrictament professionals vinculats a criteris tècnics de l'antiguitat del parc educatiu, de la demanda, de cohesió territorial, tampoc amb independència d'on són els alcaldes del seu grup parlamentari, també li dic. Aleshores aquests són els criteris amb els que es fan, fruit de que comencem a augmentar la política d'inversions en els centres educatius, començarem a poder arribar a més nombre d'escoles. No només es tracta de fer escoles noves, es tracta de fer manteniment en les escoles del conjunt del país i la vocació és poder estendre programes que arribin de forma universal al conjunt de les escoles del país. I, per tant, ho he dit quan els hi assenyalo la gràfica, dic, mirin, si volen preguntar a on estem i d'on venim, mirin la gràfica que es respon la qüestió sola, no? I això és tot.

Jo crec que l'objectiu ho he dit quan he explicat els pressupostos. Poder garantir un pressupost d'un sistema educatiu que ha de poder garantir l'excel·lència dels resultats educatius, la millora educativa del sistema, l'equitat i la cohesió social del nostre sistema educatiu, el desenvolupament de la formació professional i l'ensenyament al llarg de la vida, i també la seva transformació. I, per tant, és cert, ens han fet algunes preguntes en relació al desenvolupament tecnològic. L'objectiu del Govern és presentar un pla, un pla de desburocratització dels centres també no només vinculat a les eines tecnològiques, sinó també a aquelles coses que hem de deixar de fer o que ho hem de fer diferent o que ha de fer algú altre que no siguin els mestres. Però també volem que formi part d'un acord amb el representant dels treballadors i les treballadores. I, per tant, volem que formi part també del diàleg amb la part social de l'àmbit.

I amb el grup dels socialistes units per avançar, els agraeixo, doncs, que en el desenvolupament de tot aquest pressupost, hem pogut comptar amb les prioritats del nostre grup, que són fidels al programa amb què ens vàrem presentar davant de la ciutadania del pla de Govern que el Govern ha presentat i que recull diversos dels acords que s'han subscrit en aquesta cambra amb altres grups, ja siguin en la investidura o en diferents mocions que s'han votat en el Parlament.

Finalment, permetin-me, doncs, tornar a l'inici. Agrair a tot l'equip del Departament d'Educació, als dos secretaris que m'acompanyen, a la secretària general, a l'equip del gabinet de la Consellera, que són qui aquests dies m'han acollit com a..., en funcions de conseller d'Educació i amb qui estem treballant. I sobretot, enviar un missatge també d'agraïment, perquè avui hem d'entendre que per a mi també és un dia especial, perquè em toca presentar el pressupost que respon al treball que ha fet la consellera Esther Niubó. Jo avui estic aquí explicant el pressupost del Departament d'Educació. Respon a les prioritats que són del Govern, però les prioritats, al darrere hi han les persones i hi ha la consellera Esther Niubó, que és qui durant aquests més de dinou mesos porta fixant les prioritats del Departament d'Educació amb diàleg amb els grups de la cambra, amb diàleg amb la comunitat, amb la comunitat educativa i, per tant, també com que sé que ens està escoltant a ella, també enviar-li una abraçada perquè sé que voldria estar aquí i voldria ser ella qui els ho expliqués a partir de partida.

Secretària, no sé si t'hauria deixat espai, perquè hauria explicat ella detall a detall totes les partides pressupostàries. Aquests dies ha estat molt activa. També batallant perquè apareguessin els números que han d'aparèixer en matèria d'inversió per poder posar en marxa aquest procés d'inversió en els centres educatius del conjunt del país, en l'accent que posa també en la formació professional la consellera i, per tant, permetin-me fer-li un agraïment també a la consellera.

I a tots vostès, pel to que hem tingut. La meva confiança és que aquests pressupostos surtin endavant. Serà bo per al país. El país haurà avançat. Crec que, ho he dit sempre, el país avança per la via dels acords. Els acords es fan entre persones que són diferents. Els acords es fan en base a persones que ens fem confiança, en base a una trajectòria compartida que hem fet en aquest darrer temps

i que avala el camí que s'ha de seguir fent. I crec que hem donat mostres repetides de que el grup dels Socialistes Units per Avançar i el Govern en nom de qui els parlo, compleix la seva paraula. I, per tant, que val la pena seguir recurrent aquest camí i que amb la mà estesa no només per negociar, sinó donant la confiança que hi ha espai en aquests pressupostos per millorar-los. I, per tant, amb aquest objectiu, doncs, apel·lem a que surtin endavant els pressupostos. Crec que el país serà millor si té pressupostos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller de Presidència i secretària general i gràcies a l'equip que l'acompanyeu avui.

Doncs un cop finalitzat aquest debat sense més, aixequem la sessió, doncs, enviant de nou una forta abraçada a la consellera que ens consta que ens està seguint i de la mateixa manera que hem fet al principi d'aquesta sessió, doncs desitjar-li una ràpida recuperació i que ben aviat pugui estar aquí entre nosaltres de nou.

Moltes gràcies.

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...